

7. XII. 1984

994-000-007
CENTRALNA PRAVOSUDNA KNJIŽNICA
TAVČARJEVA 9
61000 LJUBLJANA

СЛ... ИК СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ГОДИНА XL — БРОЈ 43

БЕОГРАД, 1. ДЕЦЕМБАР 1984.

Цена овог броја 30 динара
Годишња претплата 1.500 динара
Рок за рекламацију 10 дана

567

На основу члана 359. тачка 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,
Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОБАВЉАЊУ ПРИВРЕДНИХ ДЕЛАТНОСТИ САМОСТАЛНИМ ЛИЧНИМ РАДОМ СРЕДСТАВА У СВОЈИНИ ГРАЂАНА

Проглашава се Закон о обављању привредних делатности самосталним личним радом средствима у својини грађана, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Већа удруженог рада од 12. новембра 1984. године и на седници Већа општина од 12. новембра 1984. године.

ПР број 324

У Београду, 14. новембра 1984. године

Председник Скупштине СР Србије, Председник Председништва,
др Слободан Глигоријевић, с.р. Душан Чкречић, с.р.

ЗАКОН

О ОБАВЉАЊУ ПРИВРЕДНИХ ДЕЛАТНОСТИ САМОСТАЛНИМ ЛИЧНИМ РАДОМ СРЕДСТВИМА У СВОЈИНИ ГРАЂАНА

1. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за обављање привредних делатности самосталним личним радом средствима у својини грађана, удруживање радних људи који обављају ове делатности у задруге и друге облике удруживања и друга питања од значаја за обављање привредних делатности самосталним личним радом средствима у својини грађана.

Члан 2.

Радни људи не могу самосталним личним радом средствима у својини грађана обављати: послове посредовања у уговарању програма у области културе, штампање грамофонских плоча, магнетофонских трака, магнетофонских видео касета и других производа који се умножавају штампањем или на сличан начин, делатност посредовања у туризму, као и друге делатности одређене посебним законом.

Члан 3.

Радни људи који обављају привредне делатности самосталним личним радом средствима у својини грађана (у даљем тексту: обављање делатности личним радом) имају, на основу свог рада, исти друштвено-економски положај и у основи иста права и обавезе као и радници у организацијама удруженог рада.

Члан 4.

Радни људи могу обављати делатности личним радом под условима утврђеним овим законом, ако посебним законом није друкчије одређено.

Члан 5.

Радни људи могу личним радом обављати једну или више делатности као основно занимање, ако овим законом није друкчије одређено.

За обављање делатности личним радом оснива се самостална радња, ако овим законом није друкчије одређено.

За обављање делатности личним радом може се основати само једна самостална радња.

Члан 6.

За обавезе које проистичу у обављању делатности личним радом радни човек одговара целокупном имовином.

Члан 7.

Радни људи који обављају делатност личним радом слободно одлучују о удруживању свога рада и својих средстава рада у занатске и друге задруге и друге облике удруживања.

Радни човек, удружујући рад и средства рада у занатске задруге и друге облике удруживања, има у начелу исти положај и у основи иста права и обавезе као и радник у удруженом раду друштвеним средствима.

Радни човек има права и обавезе да заједно и равноправно са другим удруженим радним људима управља радом и пословањем задруге, односно другим облицима удруживања и пословања и друштвеним средствима удруженим или стеченим у том облику удруживања, да уређује међусобне односе у раду, одлучује о дохотку који оствари у различитим облицима удруживања рада и средстава и да стиче део чистог дохотка по основу рада и по основу средстава на које постоји његово право својине, а која је удружио у ту организацију.

Удружени радни људи из става 3. овог члана своја права, обавезе и одговорности остварују зависно од обима и степена удруживања рада и средстава у задругу или друге облике удруживања, као и доприноса у повећању и остваривању дохотка задруге, односно другог облика удруживања.

Члан 8.

Радни људи који обављају делатност личним радом могу на начелима добровољности и равноправности, уз заједнички ризик или без њега, сагласно уговору и закону, свој рад и средства рада удруживати са организацијама удруженог рада у различитим облицима кооперације и другим видовима пословне сарадње.

Самоуправним споразумом о сарадњи, односно уговором, који радни човек закључује са радницима у организацијама удруженог рада уређују се питања заједничког одлучивања о заједнички оствареном доходу и учешћу у његовој расподели сразмерно свом доприносу у остваривању тог дохода.

Члан 9.

Ради обезбеђивања економски прикладног и рационалног вршења привредних делатности, задовољавања различитих потреба за производњу и услугама у тим делатностима и омогућавања запошљавања, радни човек који обавља делатност личним радом може, под условом, у делатностима и обиму утврђеним овим законом користити допунски рад чланова заједничког домаћинства и других лица њиховим запошљавањем.

Међусобна права, обавезе и одговорности радног човека који обавља делатност личним радом и лица из става 1. овог члана уређују се колективним уговором о запошљавању, у складу са законом.

Члановима заједничког домаћинства у смислу овог закона, сматрају се: родитељи, брачни другови деца радног човека са којима он заједно живи, привређује и троши средства.

Члан 10.

У самосталној радњи може се остваривати производни рад, практична настава и професионална пракса ученика који стичу усмерено образовање.

Права, обавезе и одговорности у вези са остваривањем производног рада, практичне наставе и професионалне праксе ученика уређују се међусобним уговором који закључује васпитно-образовна организација и радни човек који обавља делатност личним радом.

Члан 11.

Радни људи могу обављати делатности личним радом средствима рада на којима имају својине и која одговарају економској и техничкој природи обављања њихове делатности, одређених законом или прописима донетим на основу закона.

Радни људи могу обављати делатности личним радом и у пословној просторији коју користе по основу закупа.

Члан 12.

Одредбе закона и других прописа у области техничке опремљености, заштите на раду, санитарних и здравствених услова, изградње и коришћења објеката и пословних просторија и средстава рада које се односе на организације удруженог рада сходно се примењују на радне људе који обављају делатности личним радом.

Члан 13.

Ради обезбеђивања услова за бржи развој привредних делатности које обављају радни људи личним радом, друштвеним договором могу се утврдити заједнички циљеви, интереси и политика развоја мале привреде, задаци, мере и активности на спровођењу утврђене политике развоја и други односи од ширег заједничког интереса за учеснике друштвеног договора.

У закључивању друштвеног договора из става 1. овог члана учествују Скупштина Социјалистичке Републике Србије, Скупштина града Београда, скупштине међуопштинских регионалних заједница,

скупштине општина, социјалистички савез радног народа Србије, Савез синдиката Србије, Савез социјалистичке омладине Србије, Привредна комора Србије, Привредна комора Београда, регионалне привредне коморе, заинтересоване самоуправне интересне заједнице, удружења банкарских организација, Туристички савез Србије и друге самоуправне организације и заједнице.

II. УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ ЛИЧНИМ РАДОМ

1. Одобрење за обављање делатности личним радом

Члан 14.

Радни човек може да обавља делатност личним радом под следећим условима:

- 1) да је држављанин СФРЈ;
- 2) да је пословно способан;
- 3) да има здравствену способност за обављање одговарајуће делатности;
- 4) да има одговарајуће образовање, ако овим законом није другачије одређено;
- 5) да није у радном односу, односно да не обавља другу делатност личним радом;
- 6) да има пословну просторију која испуњава законом предвиђене услове, ако је неопходна за обављање делатности;
- 7) да му није правоснажном пресудом суда забрањено обављање одређене делатности по одредбама Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије;
- 8) да је измирио све доспеле обавезе за општедруштвене и заједничке потребе.

Члан 15.

Радни човек који је носилац патента, односно техничког унапређења одређеног производа (проналазач, иноватор) испуњава услов из члана 14. став 1. тачка 1. овог закона, ако се израда тог производа може да обавља личним радом.

Члан 16.

Захтев за одобрење обављања делатности личним радом радни човек подноси надлежном органу управе општине на чијој ће територији имати пословно седиште.

Ако се по својој природи делатност не мора обављати у пословној просторији или се за обављање одређених делатности не оснива самостална радња, захтев за одобрење обављања делатности подноси се надлежном органу управе општине на чијој територији радни човек има пребивалиште.

Уз захтев из става 1. овог члана радни човек подноси доказе да испуњава услове из члана 14. тач. 3. и 4. овог закона.

Доказе из члана 14. тач. 1, 2, 7. и 8. овог закона прибавља надлежни општински орган управе по службеној дужности.

Члан 17.

Надлежни општински орган управе, у року од 15 дана од дана подношења захтева, издаје решење којим утврђује да ли су испуњени услови из члана 14. тач. 1, 2, 3, 4, 7, и 8, овог закона.

Решење из става 1. овог члана, поред података прописаних Законом о општем управном поступку, садржи: назначење делатности која ће се обављати (предмет поставља) и пословно седиште.

Решење из става 1. овог члана важи једну годину.

Члан 18.

Радни човек, на основу решења из члана 17. овог закона, врши припреме за оснивање и почетак рада самосталне радње, односно за обављање делатности личним радом.

Радни човек дужан је да пре почетка обављања делатности личним радом поднесе општинском

ограну управе, који је из овог решење из члана 17. овог закона, доказе о испуњавању услова из члана 14. тач. 5. и 6. овог закона.

Ако радни човек испуњава услове из става 2. овог члана општински орган управе дужан је да у року од осам дана од подношења доказа донесе решење о одобрењу обављања делатности личним радом.

Ако општински орган управе не донесе решење у року из става 3. овог члана, радни човек може почети са радом.

Члан 19.

Надлежни општински орган управе доставља решење из члана 18. став 3. овог закона општинским органима управе надлежним за послове друштвених прихода и инспекцијске послове.

Надлежни општински орган управе дужан је да решење из члана 18. овог закона достави у року од осам дана надлежном органу управе општине на чијој територији радни човек има пребивалиште, ако се пословно седиште радног човека налази на територији друге општине.

Члан 20.

Решење о одобрењу обављања делатности личним радом уписује се у регистар који води општински орган управе који је донео решење.

Упис у регистар врши се одмах по издавању решења.

Општински орган управе дужан је да радном човеку изда уверење о упису у регистар из става 1. овог члана.

Садржај и начин вођења регистра из става 1. овог члана прописује републички орган управе надлежан за послове робног промета у услуга.

Члан 21.

Самостална радња сматра се основаном даном уписа решења о одобрењу обављања делатности личним радом, у регистар.

Радни човек може почети са обављањем делатности личним радом даном уписа решења у регистар.

2. Фирма, пословно седиште и начин пословања

Члан 22.

Фирма је име под којим се обавља делатност.

Фирма садржи: лично име радног човека који обавља делатност личним радом, предмет делатности и пословно седиште.

Одредбе закона о означавању фирме организације удруженог рада сходно се примењују и на означавање фирме самосталне радње, односно обављања делатности, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 23.

Радни човек који обавља делатност има пословно седиште.

Пословно седиште је место у коме се обавља делатност. Ако се делатност обавља у више места, као пословно седиште сматра се место у коме радни човек има пребивалиште.

Ако за обављање делатности није потребна пословна просторија, пословно седиште одређује се на територији општине на којој радни човек има пребивалиште.

Члан 24.

Радни човек који обавља делатност личним радом може променити пословно седиште на територији исте општине.

Радни човек је дужан да најкасније у року од три дана од дана промене пословног седишта под-

несе пријаву надлежном општинском органу управе који води регистар.

Промена пословног седишта уписује се у регистар.

Члан 25.

Радни човек који обавља делатност личним радом може да промени пословно седиште на територију друге општине.

Уз захтев за промену пословног седишта радни човек подноси надлежном општинском органу управе решења о одобрењу обављања делатности личним радом.

Надлежни општински орган управе извршиће упис у регистар решења о одобрењу обављања делатности личним радом и у року од три дана доставити решење надлежном општинском органу управе на чијој је територији радни човек раније имао пословно седиште.

Члан 26.

Ако природа послова или прописани услови за обављање одређених делатности личним радом то захтевају, радни човек може имати и једну издвојену пословну просторију као помоћну.

За коришћење издвојене пословне просторије одобрење издаје надлежни општински орган управе општине на чијој се територији налази издвојена пословна просторија.

Издвојена пословна просторија не може се користити за продају производа нити за пружање услуга.

Члан 27.

Радни човек може да обавља само делатности које су одређене у решењу надлежног општинског органа управе.

Радни човек дужан је да одобрено делатност обавља лично и у пословној просторији.

Изузетно од става 2. овог члана, ако врста и начин обављања делатности то захтевају, радни човек може да обавља делатности и ван пословне просторије.

Члан 28.

Почетак обављања делатности радни човек је дужан да лично или преко овлашћених лица пријави надлежном општинском органу управе који води регистар и општинском органу управе надлежном за послове друштвених прихода.

Члан 29.

Распоред, почетак и завршетак радног времена обављања делатности личним радом, утврђује надлежни општински орган.

Члан 30.

Радни човек који обавља делатност личним радом дужан је да:

1) одобрено делатност обавља квалитетно, у складу са прописима и пословним обичајима и начелима социјалистичког морала;

2) у пословној просторији или пословном седишту на видном месту истакне ценовник својих производа, односно услуга;

3) купцу, односно кориснику услуге, на његов захтев, изда рачун о продатој роби, односно извршеној услузи;

4) гарантује квалитет производа, односно услуге, отклони недостатке или накнади причињену штету купцу производа, односно кориснику услуга, у складу са важећим прописима и стандардима;

5) се придржава распореда, почетка и завршетка радног времена одређеног од стране надлежног општинског органа;

6) пријави сваку промену пословног седишта, предмета пословања или начина пословања;

7) води уредну евиденцију о обављању делатности личним радом, у складу са законом и другим прописима;

8) спроводи све мере заштите на раду које се односе на обављање одговарајуће делатности.

3. Привремени престанак обављања делатности личним радом

Члан 31.

Радни човек који обавља делатност личним радом може да привремено повери обављање те делатности једном од чланова заједничког домаћинства или запосленом раднику у самосталној радњи, за време спречености за рад због болести, одслужења војне обавезе и у другим оправданим случајевима.

Привремено поверавање послова другом лицу може трајати најдуже шест месеци, а у случају здравствене неспособности или одслужења војне обавезе, док постоје разлози због којих је престао рад радног човека.

Члан 32.

Радни човек који обавља делатност личним радом може привремено престати са радом у следећим случајевима:

- 1) за време спречености за рад због болести — док траје неспособност за рад;
- 2) за време одслужења војне обавезе — док траје одслужење војне обавезе;
- 3) за време коришћења годишњег одмора или стручног усавршавања — највише два месеца у току једне календарске године;
- 4) за време адаптације пословне просторије или оправке, односно замене средстава рада — до три месеца у току једне календарске године;
- 5) због промене пословног седишта — до месец дана у једној календарској години;
- 6) за време притвора или издржавања казне затвора — до шест месеци.

Члан 33.

О привременом поверавању пословања другом лицу, односно привременом престанку рада, радни човек дужан је у случајевима из члана 31. и члана 32. тач. 2, 4. и 5. пре дана привременог поверавања послова, односно пре дана привременог престанка рада, поднети пријаву надлежном општинском органу управе и на захтев органа приложити доказ о разлозима престанка рада.

Пријаву из става 1. овог члана радни човек дужан је поднети најкасније у року од седам дана од дана наступања околности из члана 32. тач. 1. и 6. овог закона.

На основу поднете пријаве и приложених доказа надлежни општински орган управе доноси решење о одобрењу привременог престанка рада, односно поверавању пословања другом лицу, у року од осам дана.

Општински орган управе доставља решење из става 3. овог члана истовремено и општинском органу управе надлежном за послове друштвеног прихода.

Члан 34.

Решење о привременом престанку рада обавезно се истиче на видном месту у самосталној радњи, односно пословном седишту.

Члан 35.

Радни човек дужан је да надлежном општинском органу управе поднесе обавештење о наставаљању са радом у року од три дана од дана почетка рада, односно истека рока за привремени престанак рада.

Члан 36.

Општински орган управе који је донео решење о привременом престанку рада радног човека, односно о привременом поверавању и вођењу самосталне радње, дужан је да у року од три дана обавести општински орган управе надлежан за послове друштвених прихода о почетку рада радног човека.

4. Престанак обављања делатности личним радом

Члан 37.

Радни човек престаје са обављањем делатности личним радом:

- 1) одјавом;
- 2) по сили закона;
- 3) и у другим случајевима одређеним законом.

Члан 38.

Престанак обављања делатности личним радом утврђује се решењем општинског органа управе надлежног за упис у регистар.

Решење из става 1. овог члана уписује се у регистар даном правоснажности решења.

У решењу из става 1. овог члана означава се и дан престанка обављања делатности личним радом.

Члан 39.

Одјава обављања делатности личним радом врши се писменим путем или давањем изјаве на записник код надлежног општинског органа управе.

У одјави се мора назначити датум престанка рада.

Ако у одјави није назначен датум престанка обављања делатности личним радом, престанак се утврђује даном подношења захтева.

Члан 40.

Радни човек престаје са обављањем делатности личним радом по сили закона у следећим случајевима:

- 1) ако је правоснажном одлуком утврђена ништавост уписа у регистар решења о одобрењу обављања делатности;
- 2) смрћу или трајним губитком пословне способности;
- 3) одласком у пензију;
- 4) заснивањем радног односа;
- 5) ако буде осуђен правоснажном пресудом на казну затвора дужу од шест месеци;
- 6) ако му престане држављанство СФРЈ.

Члан 41.

Радни човек престаје са обављањем делатности личним радом у следећим случајевима:

- 1) ако не отпочне са радом после истека рока за привремени престанак рада;
- 2) ако не обавља делатност непрекидно дуже од осам радних дана без поднете пријаве за привремени престанак рада;
- 3) ако у току једне календарске године буде више од три пута кажњен за прекршаје и привредне преступе из области цена, квалитета производа или услуга и пореза;
- 4) ако радни човек не обавља делатност лично или не повери вођење пословања самосталне радње, односно делатности, у смислу члана 31. овог закона;
- 5) ако је одлуком Суда части при привредној комори радном човеку предложено одузимање дозволе због повреде добрих пословних обичаја на домаћем тржишту, повреде којом се нарушава јединство југословенског тржишта или спроводе монополистичке тенденције на том тржишту, као и повреде самоуправног споразума.

АКТИ УСТАВНОГ СУДА СРБИЈЕ

260

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија Радошин Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, Душан Ружић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 12. јула 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укида се Друштвени договор о основама и начину примењивања критеријума за образовање цена услуга превоза путника у локалном (градском и приградском) саобраћају у општини Параћин, закључен 20. јуна 1981. године

Образложење

Одлуком Уставног суда Србије IУ број 117/83 од 15. марта 1984. године одређен је рок од два месеца ради усаглашавања са Уставом и законом Друштвеног договора наведеног у изреци ове Одлуке. Рок за усаглашавање дат је стога што у поступку није доказано да је оспорени Друштвени договор објављен, а према Уставу исти се није могао примењивати без претходног објављивања. Сем тога, утврђено је да су одредбе чл 28. и 53. Друштвеног договора по својој садржини несагласне са Уставом о удруженом раду, па је ту несагласност требало отклонити у наведеном року.

Обзиром да у остављеном року нису поднети докази да је поступљено по одлуци Суда, одлучено је да се Друштвени договор Укине.

IУ број 117/83

Замењује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

261

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије Симеон Затезало, Адем Лукај проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници од 20. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укида се члан 34. Правилника о основама и мерилима за распоређивање чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке ООУР „Ниш“ из Ниша, у саставу РО „Ударник“ из Београда од 30. марта 1982. године.

2. Не прихвата се иницијатива за оцену законитости одредаба чл 14, 17, 20, 23, 24, 25, 27, 29, 30, 110, 125, 127, 134, 135, 137, 140, 141, 146, 147, 148, 149. и 150. Правилника из тачке 1. диспозитива.

3. Не прихвата се иницијатива за оцену законитости Правилника о организацији и систематизацији послова и радних задатака ООУР „Ниш“ из Ниша у саставу РО „Ударник“ из Београда од 25. марта 1982. године у делу описа послова и радних задатака где је регулисано да радници обављају и друге послове по налогу овлашћеног лица.

Образложење

Представком се оспорава законитост одредаба наведених самоуправним општим актима.

Суд је нашао да је иницијатива основано дата за одредбу члана 34. Правилника о основама и мерилима за распоређивање чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке.

Овом одредбом прописано је да зајамчени лични доходак износи 55 % просечног личног дохотка у привреди града Београда, исплаћеног у претходној години.

Наведена одредба је у супротности са одредбама Закона о радним односима („Службени гласник СРС“, број 23/84 — прецишћени текст).

Према одредбама члана 73. Закона о радним односима, зајамчени лични доходак износи 60 % просечног месечног личног дохотка радника у при-

вреди општине, односно града Београда, исплаћеног у претходној години. Разређујући у даљим одредбама институт зајамченог личног дохотка, Закон у члану 79. прописује да уколико су средства заједничких резерви образованих на нивоу ООУР недовољна за исплату зајамченог личног дохотка, онда средства која недостају до висине из члана 73. обезбеђује општина.

Самоуправним општим актом се не може прописати нижи проценат зајамченог личног дохотка од законом прописаног.

С обзиром да је седиште ООУР у Нишу, не може се самоуправним општим актом регулисати да се зајамчени лични доходак обрачунава у односу на просечни лични доходак радника у привреди града Београда, јер из Закона произилази да се он мора везивати за просечни месечни лични доходак радника у привреди општине на чијој се територији налази основна организација.

Оспорене одредбе из тачке 2. диспозитива су у функцији мерења и обрачуна остварених резултата рада за све раднике у Радној организацији.

Полазећи од законом предвиђених права радника у удруженом раду да утврђују основе и мерила за расподелу средстава за личне дохотке, Суд је нашао да оспореним одредбама нису доведена у питање општа начела расподеле према раду. Које основе и мерила ће предвидети и како ће их вредновати у складу са чл. 126. и 129. Закона о удруженом раду одлучују радници личним изјашњавањем на референдуму.

Правилник о организацији и систематизацији послова оспорен је у делу описа послова и радних задатака којима се регулише да радник обавља, поред таксативно набројаних, и друге послове по налогу директора, руководиоца и сл.

Полазећи од одредаба члана 179. Закона о удруженом раду, Суд сматра, да радници у основној организацији самостално путем самоуправних општих аката утврђују организацију рада, систематизацију и опис послова, услове за њихово обављање и број радника зависно од процеса рада, врсте и обима послова у основној организацији. По оцени Суда, није супротно закону ако се у опису послова за конкретан радника наведе да обавља и друге послове које му стави у задатак лице предвиђено самоуправним општим актом, јер постоје објективне тешкоће и немогућности да се у опису послова предвиде сви послови и радни задаци.

IУ број 751/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

262

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Зетезало, Адем Лукај, др Вера Петрић, Радоштин Рајковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29, 44, 46. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе члана 18. под II ал. б) — 1 и б) — 2 и одредба алинеје 2. става 3. члана 34. Правилника о стамбеним односима Образовног центра „25. мај“ у Смедереву од 11. јануара 1982. године

Образложење

I. Поводом иницијативе за оцену уставности одредаба члана 18. под II ал. б) — 1 и б) — 2 наведеног Правилника, а коју је овом Суду доставио Уставни суд Југославије, разматране су одредбе поменутог Правилника и утврђено следеће:

Испореним одредбама вреднован је „Минули рад“ радника, а као мерило узете су године радног стажа у овој организацији и ван ње, те вредноване различито у корист радног стажа оствареног у Центру.

Из разлога изнетих у образложењима својих одлука IУ број 68/83, IУ број 304/83, IУ број 756/83 („Службени гласник СРС“, број 15/84) Суд је утврдио неуставност оспорених одредаба. Налазећи да сваки облик фаворизовања радног стажа оствареног код даваоца стана резултира повредом начела једнаких права радник у удруженом раду, Суд је по сопственој иницијативи проширио поступак и на наведену одредбу члана 34. којом се предвиђа да ће при једнаком броју бодова приоритет имати радник који је остварио дужи радни стаж у овој организацији.

IУ број 44/84

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

263

Уставни суд Србије, у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Зетезало, Адем Лукај, др Вера Петрић, Радоштин Рајковић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укидају се одредбе члана 12. Правилника о стамбеним односима и коришћењу средстава заједничке потрошње ООУР „Електро погон“ РО „Фемод“, Севојно, од 12. априла 1983. године.

2. Не прихвата се иницијатива за оцену законитости одредаба чл. 11. и 34. Правилника о стамбеним односима и коришћењу средстава заједничке потрошње ООУР „Електро погон“ РО „Фемод“, Севојно, од 26. јуна 1976. године.

3. Утврђује се да одредбе члана 91. истог Правилника нису биле сагласне Закону док су биле на снази.

Образложење

Представком је тражена оцена законитости одредаба чл. 11, 12, 34. и 91. Правилника о стамбеним односима и коришћењу средстава заједничке потрошње, од 26. јуна 1976. године.

У одговору Основна организација је навела да је на референдуму од 12. априла 1983. године донет нови Правилник о стамбеним односима и коришћењу средстава заједничке потрошње, те да оспорени Правилник из 1976. године више није на снази.

Увидом у оспорени самоуправни општи акт Суд је утврдио да су оспорене одредбе чл. 11, 12. и 14. у целини унете у Правилник из 1983. године (чл. 11. и 12) па је оцену законитости проширио и на нови Правилник.

Одредбама члана 12. Правилника регулисани су односи који улазе у домен законске регулативе. Најиме, самоуправним општим актом се не може утврдити обавеза власника или сувласника неодговарајућег стана да тај стан преда на располагање основној организацији, због тога што се право сво-

јине може регулисати и регулисано је Законом, па је Суд укинуо оспорене одредбе као несаслагане одредбама члана 33. Закона о стамбеним односима.

Оспореним одредбама члана 11. утврђени су случајеви у којима ће се сматрати да радник има решено стамбено питање, а одредбама члана 34. регулисано је коришћење средстава издвојених за посебне случајеве решавања стамбених потреба радника и овлашћен Раднички савет да својом одлуком измени намену издвојених средстава уколико у дужем временском периоду нема захтева за посебним решавањем стамбених питања. Пошто о расподели станова у посебним ситуацијама одлучује Раднички савет, то је овај орган овлашћен да одлуком измени намену већ издвојених средстава и врати их у фонд заједничке потрошње, уколико нема основа да буду употребљена за решавање случајева посебних стамбених потреба утврђених самоуправним општим актом, па Суд у овом делу није прихватио иницијативу.

Одредбама члана 91. оспореног Правилника из 1976. године, које нису унете у нови Правилник из 1983. године, нормирана је непосредна примена одредаба Самоуправног споразума о стамбеним питањима у СОУР-у у случају неслагања ових са одредбама оспореног Правилника.

Сагласно одредбама чл. 13, 179, 180. и 363. Закона о удруженом раду радници одлучују о својим неутуђивим правима у основним организацијама удруженог рада, па се отуда не може непосредно примењивати Самоуправни споразум СОУР-а. Стога је Суд утврдио да наведене одредбе док су биле на снази нису биле сагласне Закону.

IУ број 305/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

264

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Затецало, Адам Лукај, др Вера Петрић, др Радослав Ратковић, Радошин Рајовић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 29. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укида се одредба члана 11. тачка 2. Правилника о решавању стамбених питања радника ООУР Аутомоторне опреме „Аутомер“ у саставу РО „Телеоптик“, Земун, од 27. децембра 1979. године.

Образложење

Представком је дата иницијатива за оцену уставности члана 11. Правилника наведеног у изреци Одлуке.

Наведеном одредбом радни стаж, као један од критеријума за доделу стана на коришћење вреднован је тако да за сваку годину радног стажа оствареног у РО „Телеоптик“ раднику припада два бода, а ван „Телеоптика“ један бод.

Хвакво нормирање није у сагласности са Уставом СР Србије. Ближе образложење овог става Суда дато је у одлукама IУ број 68/83, IУ број 304/83 и IУ број 756/83 („Службени гласник СРС“, број 15/84).

IУ број 404/84

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

265

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија Радошин Рајовић и судије: Симеон Затецало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 27. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укида се одредба члана 12. став 3. Правилника о решавању стамбених потреба радника Основне школе „Марија Бурсаћ“ из Београда, од 31. марта 1983. године.

2. Не прихвата се иницијатива за оцену законитости одредаба члана 11. став 2. алинеја 4. и чл. 15, 17. и 23. истог акта.

Образложење

Представком је тражена оцена законитости члана 11. став 2, члана 12. став 3. и чл. 15, 17. и 23. наведеног Правилника.

Одредбама члана 12. став 3. Правилника утврђена је обавеза радника који је добио стан од Радне организације ради проширења да уступи првобитни стан Радној организацији, уколико је раније поседовао станарско право

Полазећи од правне природе станарског права као и права и обавеза даваоца стана на коришћење, Суд је на становишту да се не може утврдити обавеза уступања стана другог даваоца с обзиром да се ради о околности чије наступање не зависи од воље радника као носиоца станарског права. Оцењујући незаконитом одредбу става 3. члана 12. Правилника из ових разлога, Суд указује и на то да су међусобна права и обавезе радника носиоца станарског права и даваоца стана на коришћење уређена одредбама Закона о стамбеним односима (пречишћени текст, „Службени гласник СРС“, број 8/81), те стога њихово регулисање не може бити предмет самоуправног уређивања.

Одредбом члана 11. став 2. алинеја 4. предвиђено је да се сматра да је радник без стана ако станује у бесправно подигнутој стамбеној згради за коју је донето извршно решење о рушењу.

Одредбама чл. 15. и 17. извршено је вредновање (бодовање) критеријума „степен стамбене угрожености“ и „радни допринос радника“.

Чланом 23. Правилника одређено је да раднику који уступа комфоран стан на основу сагласности другог даваоца стана на коришћење припада 10 бодова.

Уставни суд сматра да наведене одредбе нису у супротности са позитивним законским прописима, односно да су донете на основу и у оквиру законског овлашћења из члана 33. Закона о стамбеним односима, којим је прописано да радници својим самоуправним општим актом утврђују услове, мерила и ред првенства у давању станова на коришћење.

На основу изложеног одлучено је као у изреци Одлуке.

IУ број 284/83

Замењује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

266

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија Радош Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић, и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 27. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укида се Одлука о увођењу локалног самодоприноса на територији села Ратаја без махале Слатина од 15. фебруара 1983. године до 15. јула 1983. године („Службени лист Општине Врање“, број 1/83).

Образложење

Представком је тражена оцена законитости наведене Одлуке о увођењу самодоприноса.

По мишљењу иницијатора, увођење самодоприноса у паушалном износу је незаконито.

У одговору Месне заједнице наводи се да је на збору грађана предложено, а писменим изјашњавањем и усвојено да свако домаћинство — власник бројила уплати на име самодоприноса 12.000 динара.

Увидом у оспорену Одлуку и достављену документацију Суд је утврдио да је одредбама чл. 4. и 5. Одлуке предвиђено да с самодопринос уводи у новцу у износу од 12.000 динара по кориснику електричне енергије — домаћинству.

Одредбама чл. 10, 11. и 13. Закона о самодоприносу („Службени гласник СРС“, број 23/80) прописано је да су обвезници самодоприноса радни људи и грађани чије је пребивалиште на подручју на коме је уведен самодопринос који стичу приходе по било ком основу и то сразмерно својој економској снази. Из наведених законских одредаба проистиче да домаћинство не може бити обвезник самодоприноса нити се може уводити обавеза у новцу у истом фиксном износу за сваког обвезника.

Узимајући у обзир тежину утврђених незаконитости, Суд је решио да оспорену Одлуку укине у целини.

IV број 79/84

Замењује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радош Рајовић, с. р.

267

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија Радош Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић, и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 27. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да одредбе члана 58. тачка 3, члана 59. алинеја 3. и члана 61. став 1. алинеја 3. Одлуке Скупштине општине Крушевац о утврђи-

вању и искоришћавању грађевинског земљишта („Међуопштински службени лист Крушевац“, број 20/80) нису биле сагласне са законом у време важења Одлуке.

Образложење

Решењем Уставног суда Србије IV број 279/83 од 22. марта 1984. године покренут је поступак за оцену законитости наведене Одлуке у целини због тога што се основано поставило питање да ли су границе градског грађевинског земљишта, као и грађевинског подручја одређене у складу са законом, с обзиром да посредно произилазе из одредаба о различитом категорисању земљишта у три зоне, којим је одређена различита накнада за уређивање земљишта.

Скупштина општине Крушевац, у свом одговору на наведено решење Уставног суда, обавестила је да је оспорена Одлука престала да важи 16. јула 1983. године, ступањем на снагу Одлуке о грађевинском земљишту („Међуопштински службени лист Крушевац“, број 7/83).

Увидом у важећу Одлуку, Уставни суд је утврдио да су границе грађевинског подручја прецизиране одредбом члана 2. према којој се грађевинским земљиштем сматра оно које је, као такво одређено законом и посебним одлукама донетим у складу са законом.

Према одредби члана 2. Закона о грађевинском земљишту („Службени гласник СРС“, бр. 20/79 и 16/83) градским грађевинским земљиштем се сматра: изграђено и неизграђено земљиште у градовима и насељима градског карактера које је до ступања на снагу овог закона одређено законом или на основу закона, као и земљиште у другим подручјима предвиђеним за стамбену и другу комплексну изградњу, које у складу са условима и по поступку који су утврђени законом, одреди општина.

С обзиром да, према подацима Скупштине општине Крушевац, од ступања на снагу наведеног Закона није доносила одлуку о уређивању градског грађевинског земљишта, Суд је констатовао да је у оспореној Одлуци, прецизно била одређена граница градског грађевинског земљишта, јер је I зоном било обухваћено само раније национализовано односно законом и на основу закона одређено градско грађевинско земљиште. Прецизно је било одређено и градско-подручје у II зони у границама одређеним Генералним урбанистичким планом града Крушевца („Међуопштински службени лист, Крушевац“, број 10/74).

Међутим, недефинисана је граница грађевинског подручја у одредбама Одлуке које се односе на III зону (члан 58. тачка 3. члан 59. алинеја 3. и члана 61. став 1. алинеја 3) према којим ту зону чини земљиште у другим подручјима општине, које се детаљним урбанистичким планом, просторним или регулационим планом предвиђа за дугорочне потребе града, изградњу или уређење других насељених места или очување одређеног простора посебне намене. Овим одредбама конституисан је аутоматизам ширења овог грађевинског подручја, даном ступања на снагу одлуке о усвајању односно о измени и допуни наведених урбанистичких планова. Овако одређивање граница несагласно је са законом прописаним условима и поступком одређивања грађевинског подручја (чл. 33. и 34. Закона) којим је изричито предвиђено да се то подручје одређује одлуком, која се само заснива на наведеним урбанистичким плановима, али граница и други законом одређени елементи (основе и потребе развоја) утврђују се по претходно прибављеном ми-

На радног човека који је осуђиван на казну затвора неће се примењивати одредбе става 1. тачка 3. овог члана ако је од издржане, опрштене или застареле казне протекло више од пет година.

Члан 97.

Решење о одобрењу за вршење јавног превоза самосталном превознику издаје општински орган управе надлежан за послове саобраћаја према пребивалишту самосталног превозника.

Решење из става 1. овог члана издаје се на посебном обрасцу чији облик и садржину утврђује републички орган управе надлежан за послове саобраћаја.

За време вршења слободног ванлинијског превоза самостални превозник мора имати код себе, односно у возилу, решење из става 1. овог члана.

Члан 98.

Одобрење за вршење превоза престаје да важи по сили закона ако самостални превозник одјави пребивалиште са територије општине чији је орган управе издао одобрење за вршење јавног превоза.

Одобрење које је престало да важи самостални превозник дужан је, без одлагања, да врати органу управе који је издао одобрење.

За време привременог престанка рада, одобрење за вршење јавног превоза самостални превозник обавезан је да преда општинском органу управе који је издао одобрење.

Члан 99.

Самостални превозник који моторним возилом врши слободни ванлинијски превоз ствари може запослити једног возача и једног радника на словима утовара и истовара.

Самостални превозник који врши превоз у унутрашњој пловидби може запослити друга лица у оквиру броја чланова посаде прописане за пловни објекат и који испуњавају услове за чланове посаде утврђене законом којим се уређује унутрашња пловидба.

Члан 100.

Самостални превозник који врши слободни ванлинијски превоз путника или ствари дужан је да прими на превоз сваког путника или ствар у границама расположивих седишта, односно корисне носивости возила, односно пловног објекта, ако одредбама закона није друкчије одређено.

Члан 101.

Цене услуга у слободном ванлинијском превозу утврђују се према дужини пута, односно тежини ствари.

Ценовник услуга у превозу самостални превозник дужан је да истакне на видном месту у возилу, односно пловном објекту.

Приликом вршења услуга превоза моторним возилом, самостални превозник дужан је да укључи таксиметар.

Члан 102.

Скупштина општине прописује техничко-експлоатационе услове за возила, односно пловне објекте, којима самостални превозник врши слободни ванлинијски превоз путника, као и за возила, односно пловне објекте, у линијском локалном превозу путника.

Члан 103.

Ванлинијски превоз путника и ствари самостални превозник може вршити запрежним возилом као основно или споредно занимање, на начин и под условима које пропише скупштина општине.

Члан 104.

Запрежно возило којим се врши ванлинијски превоз мора имати ознаку да се њиме врши тај превоз.

Надлежни орган општине прописује начин обележавања запрежног возила којим се врши слободни ванлинијски превоз.

7. Промет робе на мало

Члан 105.

Радни људи могу обављати делатност промета робе на мало: пољопривредних и прехрамбених производа, шумских плодова, ситног пољопривредног алата, књига и других публикација, уметничких дела ликовне и примењене уметности и материјала за њихову израду, антиквитета, писаћег и школског прибора, дувана и дуванских прерађевина, шибица, новина, коверата за писма, разгледница, честитки и поштанских марака, као и производа за личну хигијену и средстава за одржавање станова.

За обављање промета робе на мало радни човек оснива самосталну трговинску радњу (у даљем тексту: трговинска радња), ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом робе на мало радни човек може се бавити само као основним занимањем.

Члан 106.

Радни човек може основати трговинску радњу ако:

1) има најмање III степен стручне спреме трговинског или другог смера, односно струке, зависно од врсте робе коју претежно продаје и испуњава друге услове из члана 14. овог закона;

2) не постоји забрана из чл. 40. и 41. Закона о основама пословања организација удруженог рада у области промета робе и услуга у промету робе и о систему мера којима се спречава нарушавање јединства југословенског тржишта у тој области.

У брдско-планинским местима и удаљеним мањим насељима скупштина општине може, по претходно прибављеном мишљењу регионалне привредне коморе, одредити да радни човек може основати трговинску радњу и ако не испуњава услов из става 1. тачка 1. овог закона.

Члан 107.

Радни људи могу личним радом обављати промет на мало антиквитета, ако испуњавају услове из члана 106. овог закона.

Члан 108.

Радни човек који обавља промет на мало антиквитета дужан је да пре стављања у промет антиквитета за који се претпоставља да има својство културног добра, обавести надлежну организацију заштите културних добара.

Члан 109.

Радни човек који обавља промет на мало антиквитета дужан је да води инвентар предмета у промету који су културно добро, односно уживају претходну заштиту по Закону о заштити културних добара.

У инвентар из става 1. овог члана уписује се: порекло предмета, лично име и адреса продавца опис и цена продатог предмета, као и лично име и адреса купца.

Радни човек који обавља промет на мало антиквитета дужан је да обавести купца предмета из става 1. овог члана о забрани извоза ових предмета у иностранство.

Радни човек који обавља промет на мало антиквитета дужан је да инвентар из става 1. овог

члана стави на увид овлашћеном лицу надлежне организације заштите културних добара.

Члан 110.

На захтев купца радни човек који обавља промет на мало антиквитета дужан је да изда уверење о аутентичности антиквитета.

Члан 111.

Радни људи могу личним радом обављати продају књига и других публикација од места до места. За обављање послова из става 1. овог члана не може се користити допунски рад других лица, нити се оснивати трговинска радња.

Члан 112.

Радни људи могу обављати продају књига и других публикација од места до места, ако испуњавају услове из члана 106. овог закона.

Делатност из става 1. овог члана може се обављати и као споредно занимање.

Члан 113.

Радни човек у трговинској радњи може користити допунски рад највише четири радника.

Члан 114.

Заједничку трговинску радњу могу основати највише пет радних људи који испуњавају услове да обављају промет робе на мало личним радом, с тим да укупан број радних људи (оснивача) и запослених радника не може бити већи од пет.

Члан 115.

Радни човек може ради промета робе на мало набављати индустријску робу од производних или других организација удруженог рада, а пољопривредне производе од организација удруженог рада које обављају пољопривредну делатност, пољопривредних произвођача и индивидуалних произвођача.

Члан 116.

Одредбе прописа којима се уређује промет робе примењују се и на промет робе на мало у трговинским радњама ако овим законом није друкчије одређено.

8. Прикупљање и припрема отпада за прераду

Члан 117.

Прикупљање отпада од грађана и грађанских правних лица и прикупљање напуштених ствари, као и припрему за прераду тако прикупљених отпадака, осим животињских отпадака, могу обављати радни људи личним радом као основно занимање и као споредно занимање.

Прикупљене, односно припремљене отпатке за прераду, радни људи могу продавати организацијама удруженог рада које обављају делатности прикупљања и коришћења отпадака и припрему за прераду отпадака и организацијама удруженог рада које те отпатке користе као индустријске сировине или као енергетска горива.

Члан 118.

Радни човек може прикупљати и припремати за прераду отпатке на основу одобрења које издаје надлежни орган управе општине на чијој се територији налази пребивалиште радног човека.

Члан 119.

Радни човек може да обавља делатност из члана 117. овог закона ако има пословну просторију, односно уређени простор и потребне уређаје и опрему, када је то предвиђено посебним прописима.

За обављање делатности прикупљања отпадака није потребна стручна спрема.

Члан 120.

Радни човек који прикупља отпатке и припрема их за прераду може запослити највише три радника.

Допунским радом радника, у смислу става 1. овог члана, сматра се рад чланова уже породице, осим ако им је то редовно и основно занимање.

Члановима уже породице, у смислу овог закона, сматрају се брачни друг, родитељи и деца који живе у заједничком домаћинству са радним човеком.

Члан 121.

Радни човек обавља делатност из члана 117. на основу овог закона и посебних прописа о прикупљању и коришћењу отпадака.

9. Израда техничке документације

Члан 122.

Радни човек може за потребе грађана да врши израду техничке документације за градњу и реконструкцију објеката грађана и израду техничке документације производа (машина, алата и слично) која се може обављати личним радом.

Послове из става 1. овог члана радни човек дужан је да обавља у складу са прописима о изградњи објеката и другим прописима, стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета, чија је примена обавезна за ту врсту објеката, односно производа.

Члан 123.

Радни човек обавља послове из члана 122. овог закона као основно занимање.

За обављање послова из члана 122. овог закона радни човек мора испуњавати, поред услова из члана 14. овог закона, и услове из Закона о изградњи објеката и друге прописане услове за пројектовање објеката, односно производа.

Члан 124.

Радни човек који обавља послове из члана 122. овог закона (у даљем тексту: самостални пројектант) може запослити највише два лица под условом да су та лица различитих струка и да имају одговарајући степен усмереног образовања одређене струке.

Члан 125.

Одобрење за обављање послова из члана 122. овог закона издаје општински орган управе надлежан према седишту самосталног пројектанта.

Решење о одобрењу обављања послова самосталног пројектанта садржи, поред података из члана 17. овог закона, и врсту документације коју може да израђује.

10. Обављање електропривредне делатности у малим електранама

Члан 126.

Радни човек може вршити производњу и дистрибуцију електричне енергије у малим електранама.

Производња и дистрибуција електричне енергије у малим електранама може се обављати по прописима којима се уређује обављање електропривредне делатности и прописима о испоруци електричне енергије трећим лицима од стране електродистрибутивних организација удруженог рада.

Члан 127.

Радни човек може вршити производњу и дистрибуцију електричне енергије ако испуњава услове из члана 14. овог закона, услове по прописима о електропривреди и општим условима за испоруку електричне енергије.

Радни човек може обављати електропривредну делатност у малим електранама ако има најмање III степен електроструке.

IV. УДРУЖИВАЊЕ РАДНИХ ЉУДИ КОЈИ ОБАВЉАЈУ ДЕЛАТНОСТ ЛИЧНИМ РАДОМ У ЗАДРУГЕ И ДРУГЕ ОБЛИКЕ УДРУЖИВАЊА

Члан 128.

Ради унапређивања производње и услуга, заједничког обављања делатности организованог наступа на тржишту, побољшања услова рада и обезбеђења услова за своју економску и социјалну сигурност, радни људи који обављају делатност личним радом (у даљем тексту: задругари) могу свој рад и средства удруживати у задругу.

Члан 129.

Задругари могу у задругу удружити свој рад и средства (пословне просторије, средства рада, финансијска средства) која користе за обављање делатности задруге, а могу удруживати и део тих средстава и тог рада.

Члан 130.

Услови под којима задругари могу свој рад и средства удруживати у задругу, утврђују се самоуправним споразумом о удруживању у задругу. Самоуправним споразумом о удруживању не може се искључити ни ограничити право других радних људи да под једнаким условима приступе задрузи.

Члан 131.

Задругари равноправно, заједно и самостално управљају у пословима задруге, уређују међусобне и друге односе у задрузи.

Ако одређене послове у задрузи обављају радници, они су у остваривању својих права и обавеза у задрузи равноправни са задругарима.

Члан 132.

Задругари имају у раду, стицању дохотка и распоређивању дохотка и чистог дохотка и у другим међусобним односима у задрузи у начелу исти положај и у основи иста права, обавезе и одговорности, као и радници у удруженом раду, зависно од обима и степена удруживања рада и средстава у задругу.

Члан 133.

Задруга је правно лице, са правима, обавезама и одговорностима које има на основу устава, закона и самоуправног споразума о удруживању у задругу.

Задруга има у начелу положај, права, обавезе и одговорности организације удруженог рада.

Удруживање у задругу

Члан 134.

Задругу могу основати удруживањем рада и средстава најмање десет радних људи.

Друштвено-политичке заједнице, месне заједнице, коморе и друге самоуправне организације и заједнице помажу и подстичу удруживање радних људи у задругу.

Члан 135.

Иницијативу за удруживање у задругу могу покренути радни људи који обављају делатност личним радом, њихова удружења, привредне коморе, друштвено-политичке заједнице, месне заједнице и друштвено-политичке организације (у даљем тексту: предлагачи).

Члан 136.

Предлагач сазива заинтересоване радне људе ради разматрања могућности, потреба и оправданости оснивања задруге.

Члан 137.

Ако радни људи оцене да постоји могућност, потреба и оправданост за оснивање задруге, образложе одбор ради предузимања припремних радних за удруживање у задругу (у даљем тексту: одбор).

Одбор припрема извештај о друштвено-економској оправданости оснивања задруге и напрт самоуправног споразума о удруживању.

Члан 138.

Извештај о друштвено-економској оправданости оснивања задруге садржи нарочито: прорачун рентабилности пословања, изворе и начин обезбеђивања средстава, као и висину средстава за оснивање и почетак рада задруге, податке о капацитетима, производњи, пласману производа или услуга у оквиру дугорочних потреба развоја задруге, податке о локацији и пословном простору, податке о потребним кадровима и условима рада у задрузи.

Извештај о друштвено-економској оправданости оснивања занатске задруге и напрт самоуправног споразума о удруживању одбор даје на разматрање и усвајање радним људима који свој рад и средства желе да удруже у задругу.

Члан 139.

После разматрања и усвајања извештаја о друштвено-економској оправданости удруживања у задругу, удружени радни људи закључују самоуправни споразум о удруживању који садржи нарочито одредбе о:

- 1) именима радних људи који свој рад и средства удружују у задругу;
- 2) условима које мора да испуњава радни човек да би удружио свој рад и средства у задругу;
- 3) износу и начину обезбеђења средстава за оснивање и почетак рада задруге;
- 4) именима лица која ће вршити припремне радње до конституисања задруге;
- 5) делатностима којима ће се бавити задруга;
- 6) фирми и седишту задруге;
- 7) представљању и заступању задруге;
- 8) економским односима између удружених радних људи средствима која удружују (удео), јемству, располагању средствима у случају престанка задруге;
- 9) основима и мерилима за распоређивање чистог дохотка задруге;
- 10) поступку за доношење статута и других самоуправних општих аката;
- 11) Остваривању самоуправних права личним изјашњавањем и одлучивањем путем делегата;
- 12) избору, односно именовану, делокругу и одговорностима органа управљања и пословног органа;
- 13) саставу, избору, трајању мандата, опозиву, правима и дужностима делегата у органу самоуправне радничке контроле;
- 14) условима за организовање основних задружних организација;
- 15) правима, обавезама и одговорностима радне заједнице и њеним односима са задругом;
- 16) поступку за измену и допуне самоуправног споразума о удруживању радних људи у задругу;

17) року у коме ће се извршити конституисање задруге;

18) иступању, односно искључењу из задруге;

19) обезбеђивању услова за остваривање задатка и активности у области општенародне одбране и друштвене самозаштите;

20) другим питањима од заједничког интереса.

Члан 140.

Самоуправни споразум о удруживању у задругу закључује се у писменом облику.

Самоуправни споразум се сматра закљученим када га потпишу радни људи.

Учесници самоуправног споразума о удруживању сматрају се оснивачима задруге.

Члан 141.

После закључења самоуправног споразума о удруживању у задругу, доноси се статут задруге којим задругари ближе одређују односе у задрузи и међусобна права, обавезе и одговорности.

Члан 142.

Конституисање задруге мора се извршити у року од 45 дана од дана закључивања самоуправног споразума о удруживању.

Конституисање задруге састоји се од:

1) закључивања самоуправног споразума о удруживању у задругу;

2) избора органа управљања;

3) именована вршиоца дужности пословодног органа.

Члан 143.

До уписа задруге у судски регистар, за све обавезе настале у вези са оснивањем задруге солидарно су одговорни оснивачи задруге.

Средства задруге

Члан 144.

Средства задруге чине:

1) удели задругара;

2) средства остварена пословањем задруге.

Члан 145.

Средства за оснивање и почетак рада задруге обезбеђују оснивачи задруге у виду удела.

Организације удруженог рада, друге самоуправне организације и заједнице, као и друштвено-политичке заједнице, могу учествовати у обезбеђивању средстава за оснивање и почетак рада задруге.

Члан 146.

Задругари задржавају право својине на средствима која су удружили у задругу, ако то своје право својине нису самоуправним споразумом о удруживању, уговором или на неки други начин, пренели у друштвену својину.

Задруга није дужна да издваја средства за обављање и замену средстава која су задругари удружили у задругу и на којима су задржали право својине.

Ако се врши издвајање средстава по основу из става 2. овог члана, та средства постају друштвена својина.

Основна задружна организација и основна организација удруженог рада

Члан 147.

У задрузи се могу организovati основне задружне организације и основне организације удруженог рада (у даљем тексту: основна организација).

При организовању основних задружних организација, односно основних организација, сходно се

примењују одредбе закона и других прописа које се односе на деобни биланс у организацијама удруженог рада.

У основну задружну организацију удружују се само задругари или задругари и радници који раде у задрузи, ако ти радници нису организовали основну организацију.

Члан 148.

Основна задружна организација може се организовати ако се резултат заједничког рада задругара, односно задругара и радника који раде у делу задруге који се организује у основну задружну организацију, може изразити као вредност у задрузи или на тржишту и у коме радни људи могу остварити своја друштвено-економска и друга самоуправна права.

Основна задружна организација може се организовати ако се и преостали део задруге организује у једну или више основних задружних организација, односно основних организација.

Члан 149.

Одлуку о организовању основне задружне организације доносе задругари већином гласова укупног броја задругара који организују основну задружну организацију.

Ако се организује основна задружна организација задругара и радника који раде у задрузи, одлуку о организовању основне задружне организације доносе задругари и радници већином гласова укупног броја задругара и радника који организују основну задружну организацију.

Члан 150.

Основна задружна организација конституише се, уписује у судски регистар и престаје на начин и под условима утврђеним за основну организацију.

Члан 151.

Основна организација може се организовати под условима и на начин утврђен за организовање основне организације у радну организацију.

Члан 152.

Радници који у задрузи обављају административно-стручне, помоћне и њима сличне послове од заједничког интереса за задругу, односно основне задружне организације и основне организације образују у саставу задруге радну заједницу.

Односи радне заједнице и задруге, односно основне задружне организације и основне организације, уређују се самоуправним споразумом о међусобним правима, обавезама и одговорностима.

Члан 153.

Односи између основних задружних организација и односних организација уређују се самоуправним споразумом о удруживању у задругу.

Самоуправним споразумом о удруживању у задругу може се предвидети да је основна организација дужна да обавља послове првенствено за задругаре, да не може без пристанка задругара мењати предмет свог пословања или се издвојити из састава задруге, ако би се њеним издвајањем отежао нормалан рад и пословање задруге.

Члан 154.

Задруга, основна задружна организација и основна организација, доноси своје годишње и средњорочне планове.

Планови задруге, основне задружне организације и основне организације морају бити међусобно усклађени.

Члан 155.

У задрузи која у свом саставу нема основних задружних организација, односно у основним задружним организацијама у њеном саставу, могу се ради остваривања што повољнијих услова рада и повезивања у радном процесу, образовати радне јединице.

Члан 156.

Основна задружна организација има у начелу исти положај, права, обавезе и одговорности основне организације, у складу са овим законом.

Делатност, фирма и седиште задруге

Члан 157.

Задруга се може бавити делатностима које су утврђене самоуправним споразумом о удруживању у задругу, а које су предмет пословања задругара, као и делатностима које непосредно служе или доприносе бољем обављању њихових делатности.

Задруга може вршити само оне делатности које су уписане у судски регистар.

Члан 158.

Основна задружна организација, односно основна организација, може вршити једну делатност као основну делатност, у складу са самоуправним споразумом о удруживању.

Делатности које обављају основне задружне организације и основне организације су основне делатности задруге.

Члан 159.

Задруга има фирму под којом послује.

Основна задружна организација и основне организације имају називе под којима послују.

Основна задружна организација и основна организација послују под фирмом задруге и под својим називом у пословима са трећим лицима, а унутар задруге под својим називом.

Фирма задруге и назив основне задружне организације и основне организације уписују се у судски регистар.

Члан 160.

Фирма задруге садржи:

- 1) ознаку делатности задруге, а ако задруга обавља више делатности, у фирми се може назначити само једна од њених основних делатности;
- 2) ознаку којом се ближе обележава име задруге.

Ако задруга има у свом саставу основну задружну организацију, односно основну организацију, то мора бити назначено у фирми.

Члан 161.

Назив основне задружне организације, односно основне организације, садржи:

- 1) ознаку која упућује на делатност коју обавља организација;
- 2) ознаку којом се ближе обележава име основне задружне организације, односно основне организације.

Ако су основне задружне организације, односно основне организације, самоуправним споразумом о удруживању, преузеле међусобну супсидијарну или солидарну одговорност у ограниченом или неограниченом обиму, назив мора садржати и ознаку која упућује на облик одговорности за обавезе задруге и основне задружне организације, односно основне организације.

Члан 162.

Задруга има седиште.

Седиште задруге је место у коме задруга обавља своју основну делатност, а ако основну делат-

ност обавља у више места, као седиште сматра се место у коме пословодни орган задруге стално врши своју функцију.

Задруга може донети одлуку о промени седишта на начин утврђен самоуправним споразумом о удруживању у задругу.

Члан 163.

Задруга се уписује у судски регистар.

У судски регистар уписују се и основне задружне организације и основне организације организоване у задрузи.

У судски регистар уписују се и радне јединице организоване у задрузи, која нема основне задружне организације, односно у основној задружној организацији у саставу задруге, ако имају одређена овлашћења у промету робе и услуга.

У судски регистар уписују се и све статусне и друге промене у задрузи које се уносе у судски регистар.

Доходак задруге

Члан 164.

Доходак задруге која у свом саставу нема основне задружне организације, односно доходак основне задружне организације, стичу задругари из укупног прихода који се оствари:

- 1) продајом производа и вршењем услуга;
- 2) учешћем у заједничком приходу, односно у заједничком доходу, оствареном сарадњом задругара са радницима у основним организацијама;
- 3) учешћем у заједничком приходу, односно у заједничком доходу, оствареном сарадњом са другим основним задружним организацијама или основним организацијама у саставу друге задруге;
- 4) учешћем у заједничком доходу оствареном трајнијом сарадњом са радницима у организацијама удруженог рада;
- 5) по другим основама.

Члан 165.

Дохотком задруге која у свом саставу нема основних задружних организација, односно дохотком основне задружне организације, управљају задругари, са правима, обавезама и одговорностима које имају радници у удруженом раду друштвеним средствима, а у складу са самоуправним споразумом о удруживању у задругу.

Дохотком основне организације управљају радници који су удружили рад у основну организацију, са правима, обавезама и одговорностима које имају радници у другим основним организацијама.

Члан 166.

Задругарима припада део чистог дохотка задруге која у свом саставу нема основне задружне организације, односно део чистог дохотка основне задружне организације, сразмерно доприносу који су својим личним (текућим и minulим) радом и удруженим средствима дали остваривању тог дохотка.

Члан 167.

Део чистог дохотка из члана 165. овог закона утврђује се зависно од обима, степена и разноврсности радне повезаности, међусобне сарадње задругара, њихове узајамне одговорности, по основама и мерилима утврђеним самоуправним споразумом о удруживању или посебним самоуправним споразумом, а нарочито:

- 1) у заједничком и индивидуалном раду у производњи и вршењу услуга;
- 2) у заједничкој набавци и заједничком коришћењу средстава за рад, као и у набавци и у коришћењу репродукционог материјала за сопстве-

ну или заједничку производњу, односно вршење услуга;

3) у заједничкој изградњи објеката за потребе сопствене или заједничке производње, односно за вршењу услуга.

4) у заједничкој продаји производа, односно вршењу услуга.

Учешће задругара у расподели дохотка задруге која у свом саставу нема основне задружне организације, односно у основној задружној организацији, по основу личног рада, утврђује се самоуправним споразумом, а сходно основама и мерилима за расподелу средстава радника у организацијама удруженог рада.

Члан 168.

Чист доходак, о издвајању дела дохотка који припада задругарима у смислу члана 165. овог закона, уноси се као друштвена својина у фондове задруге која у свом саставу нема основне задружне организације, односно фондове основне задружне организације.

Члан 169.

Средства фондова из члана 168. овог закона, као и друга друштвена средства у задрузи која у свом саставу нема основне задружне организације, односно основној задружној организацији, користе се нарочито за стварање што повољнијих услова за рад задругара, за постизање што бољих резултата рада и повећања производности њиховог удруженог рада, за остваривање других заједничких интереса којима се обезбеђује проширивање и унапређивање њене делатности утврђених самоуправним споразумом о удруживању у задругу и њеним статутом и за образовање и обнављање резерви.

Средства фондова и друга друштвена средства могу се користити само на начин којим се обезбеђује њихова несмањена вредност и одговарајући њихов пораст, а не могу се користити на начин којим би се за задругаре стварали неједнаки услови у коришћењу тих средстава.

Утврђивање и распоређивање дохотка у задрузи, која у свом саставу нема основне задружне организације, односно у основној задружној организацији, врши се по прописима који важе за организације удруженог рада, ако овим законом није друкчије одређено.

Одговорност задруге

Члан 170.

Задруга одговара за обавезе средствима којим располаже.

За обавезе задруге која у свом саставу има основне задружне организације и основне организације одговарају супсидијарно или солидарно и те организације, и то на начин и у обиму предвиђеним самоуправним споразумом којим су уређени њихови међусобни односи.

Члан 171.

Основна задружна организација у саставу задруге одговара за своје обавезе средствима којима располаже.

Члан 172.

За обавезе задруге, односно основне задружне организације, које се нису могле измирити у смислу чл. 170. и 171. овог закона, одговарају супсидијарно и задругари до висине јемства утврђене самоуправним споразумом о удруживању у задругу.

Удруживање задруге у сложену задругу и друга општа удружења

Члан 173.

Задруге се могу удруживати у сложене задруге. Начин и услови удруживања задруга у сложену задругу утврђују се самоуправним споразумом о удруживању задруга у сложену задругу.

Члан 174.

Самоуправни споразум о удруживању задруга у сложену задругу закључен је кад га усвоји већина свих задругара у основној задружној организацији и већина свих радника у свакој основној организацији.

Члан 175.

Задруге, основне задружне организације и основне организације удружују се у привредне коморе и друге облике удруживања ради остваривања повољнијих услова за просту и проширену репродукцију, повећања продуктивности рада, стицања већег дохотка и потпунијег задовољавања личних и заједничких потреба својих чланова.

Члан 176.

Привредне коморе и друга општа удружења, у оквиру својих права и дужности, учествују у покретању иницијативе за удруживање задругара у задруге, за самоуправно споразумевање о трајној сарадњи задруга и других радних људи који нису удружени у задругу и њиховог организованог укључивања у систем социјалистичких самоуправних односа и остваривања других циљева и задатака.

Управљање задругом

Члан 177.

Орган управљања у задрузи, односно основној задружној организацији, је задружни савет.

Радници у задрузи, односно основној задружној организацији, морају бити сразмерно представљени у органу управљања задруге, односно основне задружне организације.

Задружни савет не образује се у задрузи, односно основној задружној организацији која има мање од 30 задругара.

Члан 178.

Задругари одлучују самостално о расподели чистог дохотка који је распоређен на задругаре, о пријему радних људи у задругу, односно основну задружну организацију, о питањима која проистичу из међусобних имовинско-правних односа и самостално уређују све односе у основној задружној организацији у којој су удружени само задругари, као и о другим питањима утврђеним самоуправним споразумом о удруживању у задругу, која се односе само на задругаре.

Члан 179.

Задругари и радници у задрузи и основној задружној организацији заједнички и равноправно одлучују о управљању, коришћењу и располагању друштвеним средствима, о резултатима заједничког пословања, о распоређивању дохотка и чистог дохотка остареног заједничким пословањем и другим питањима утврђеним самоуправним споразумом о удруживању у задругу, односно основну задружну организацију или статутом.

Међусобна права, обавезе и одговорности, као и начин одлучивања о питањима из става 1. овог члана, регулишу се самоуправним споразумом који закључују задругари и радници у складу са овим законом.

Члан 42.

У случајевима из члана 40. тач. 2. и 3. овог закона брачни друг, дете и родитељ радног човека, који немају средстава за издржавање, могу наставити обављање делатности личним радом преко стручног пословође који испуњава услове предвиђене овим законом.

Захтев за одобрење настављања обављања делатности личним радом преко стручног пословође лице из става 1. овог члана може поднети најкасније у року од шест месеци од дана смрти, дана правоснажности одлуке којом је утврђена пословна неспособност радног човека, односно његовог одласка у пензију.

5. Заједничка радња

Члан 43.

Заједничку радњу могу основати најмање два радна човека који испуњавају услове за обављање делатности, предвиђене законом.

Члан 44.

Заједничка радња може се основати за обављање занатске или угоститељске делатности или промета робе на мало.

Ако се у заједничкој радњи обавља више сродних делатности, за сваку од тих делатности најмање један радни човек мора имати одговарајуће образовање.

Члан 45.

Заједничка радња оснива се уговором о оснивању заједничке радње.

Уговор о оснивању заједничке радње садржи: имена оснивача, предмет пословања, пословно седиште заједничке радње и податке о пословној просторији, начин вођења радње, одговорност према трећим лицима, мерила за утврђивање и расподелу дохотка, заступање и представљање заједничке радње, услове и начин за приступање, односно иступање из заједничке радње и начин престанка обављања делатности заједничке радње.

Члан 46.

Уз захтев за одобрење оснивања заједничке радње оснивачи прилажу и уговор из члана 45. овог закона.

Одобрење за оснивање заједничке радње издаје општински орган управе надлежан према седишту заједничке радње.

Члан 47.

Заједничка радња има фирму која садржи означење да је заједничка радња, предмет делатности и пословно седиште.

Члан 48.

У заједничкој радњи радни људи који обављају делатност личним радом могу користити допунски рад радника под условима и обиму утврђеним овим законом за одређене делатности, с тим да укупан број људи (оснивача) и запослених радника не може бити већи од једанаест.

Члан 49.

Ако из заједничке радње иступи радни човек који је једини имао одговарајуће образовање за одређену делатност, заједничка радња не може обављати ту делатност.

Заједничка радња престаје са радом по сили закона ако се број оснивача сведе на једног.

Члан 50.

Одредбе овог закона о обављању делатности личним радом у самосталним радњама примењују

се и на заједничке радње, ако овим законом није друкчије одређено.

III. ОБАВЉАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛАТНОСТИ

1. Занатске делатности

Члан 51.

Занатском делатношћу, у смислу овог закона, сматра се израда предмета и производа који настају обрадом, дорадом и преобликовањем сировина и полупроизвода или њиховим уграђивањем, израда и оправка других производа који се могу по својој природи и начину рада обављати личним радом средствима у својини грађана, извођење занатских радова у грађевинарству, вршење личних услуга и оправки и услуга у домаћинствима.

Члан 52.

Привредна комора Србије даје мишљење у случајевима у којима треба утврдити да ли се обављање појединих послова сматра занатском делатношћу.

Члан 53.

Уметничким занатима, у смислу овог закона, сматрају се: израда таписерија и других уметничких ткања; уметничка обрада камена, стакла, глине, керамике и сл.; израда филиграна; граверски радови; уметничка израда предмета од кованог гвозђа, бакра и других метала; сликање на текстилу и текстилним влакнима; уметнички вез; израда у дрвету уметничких мозаика, интарзија и дубореза; израда стилског намештаја; израда уметничких фотографија; сликање на стаклу, керамици, дрвету и другим предметима и материјалима, као и друго уметничко обликовање предмета при чијој изради долази до изражаја индивидуални укус и вештина извођача, без обзира на то да ли се тако обликовање предмета врши по замисли и нацрту радног човека или другог лица.

Старим занатима, у смислу овог закона, сматра се израда предмета које обрађују лончари и грнчари, колари, казанџије, бачвари, пинтери и качари, опанчари, сарачи, седлари, израда народних музичких инструмената, ваљање сукна, ткање платна и свиле, самарџије, абације, корпари-плетари, воскари-лицидери, гајтанџије, кожухари-ћурчије, као и лица која израђују друге предмете преко којих се чува и одржава израз традиционалног народног стваралаштва.

Члан 54.

Радни човек који обавља занатску делатност (у даљем тексту: самостални занатлија) оснива самосталну занатску радњу (у даљем тексту: занатска радња), ако овим законом није друкчије одређено.

Заједничку занатску радњу може основати највише једанаест радних људи, с тим да укупан број радних људи (оснивача) и запослених радника не може бити већи од једанаест.

Члан 55.

Самостални занатлија може обављати једну занатску делатност или више тих делатности ако се међусобно допуњују, односно ако се према својој природи или према месним обичајима могу да врше у оквиру исте занатске радње.

У занатској радњи може се обављати и део послова из поједине занатске делатности.

У случају сумње које се занатске делатности допуњују, односно које се према својој природи или месним обичајима могу да обављају у оквиру исте занатске радње, мишљење даје регионална привредна комора.

Члан 56.

Самостални занатлија обавља занатску делатност у занатској радњи.

Изузетно од става 1. овог члана, самостални занатлија може обављати делатност ван занатске радње ако то захтева природа посла или се обављање делатности уговори са наручиоцем на одређеном месту.

Члан 57.

Самостални занатлија предмете и производе које је израдио у занатској радњи продаје, по правилу, у пословној просторији.

Самостални занатлија може продавати своје производе и ван пословне просторије (на пијацама, вашарима, сајмовима и другим сличним местима).

Самостални занатлија може продавати туђе производе и предмете ако они служе за коришћење његових производа и предмета, односно услуга.

Скупштина општине прописује начин и услове продаје производа самосталног занатлије ван пословне просторије.

Члан 58.

Поједине занатске услуге могу се обављати од места до места ако је то уобичајено и ако природа посла то захтева.

За занатске услуге које се могу обављати од места до места не оснива се занатска радња.

Занатске услуге које се могу обављати од места до места одређује републички орган управе надлежан за послове занатства.

Члан 59.

Производи и предмети које је израдио самостални занатлија, а стављају се у промет у пакованом стању, морају имати на омоту назив фирме и пословно седиште занатске радње.

Члан 60.

Самостални занатлија може у занатској радњи запослити највише десет радника.

2. Делатности сличне занатским

Члан 61.

Делатностима сличним занатским, у смислу овог закона сматрају се:

1) припремање забавних игара (забавна стрелишта, вртешке, циркуси, стони фудбал, аутодром, тобоган, картинг и слично);

2) изнајмљивање бицикала и чамаца;

3) преношење пртљага и утовар и истовар робе;

4) извођење земљаних радова у грађевинарству;

5) вађење песка, шљунка и шодера;

6) сечење огревног материјала;

7) мерење на вагама на улици и сличним јавним местима;

8) чишћење прозора, стругање и фарбање паркета и других подова, чишћење излога, намештаја и станова;

9) чување малолетне деце;

10) нега старих и болесних лица или пословно неспособних лица;

11) умножавање и фотокопирање списа;

12) свирање и певање на вашарима, свадбама и другим сличним приредбама.

Скупштина општине може одредити и друге делатности које се сматрају делатностима сличним занатским.

Делатности из става 1. овог члана могу се обављати као основно занимање ако овим законом или одлуком скупштине општине није одређено да се поједине делатности могу обављати и као споредно занимање.

Делатност из става 1. тач. 1, 2, 4. и 5. овог члана не могу се обављати као споредно занимање.

Члан 62.

Радни човек може обављати делатности сличне занатским ако испуњава само услове из члана 14. тач. 1, 2. и 3. овог закона.

Делатности сличне занатским може обављати и лице са навршених 15 година живота уз сагласност родитеља или староца.

Члан 63.

За обављање делатности сличних занатским радни човек може запослити до пет радника.

3. Обављање занатских услуга као споредно занимање

Члан 64.

Занатске услуге одржавања и поправке предмета, производа и уређаја, личне услуге и услуге у домаћинству могу се обављати као споредно занимање.

Занатске услуге као споредно занимање могу обављати радници у удруженом раду, радници запослени код радног човека који обавља делатност личним радом и грађани који нису у радном односу.

Занатске услуге као споредно занимање могу се обављати само грађанима.

Скупштина општине може, зависно од месних потреба, ближе утврдити врсте занатских услуга које се могу обављати као споредно занимање.

Члан 65.

Орган управе општине на чијој територији подносилац захтева има пребивалиште доноси решење о одобрењу обављања занатских услуга као споредно занимање.

Ако је подносилац захтева за одобрење обављања занатских услуга као споредног занимања радник у организацији удруженог рада, општински орган управе о доношењу решења из става 1. овог члана обавештава ту организацију удруженог рада.

Члан 66.

Грађанин који обавља занатске услуге као споредно занимање не може користити допунски рад других лица.

4. Домаћа радиност

Члан 67.

Домаћа радиност, у смислу овог закона, је делатност на изради и доради предмета код којих преовлађује ручни рад, а који имају практичну употребну вредност и естетско обележје изражено изворном народном уметношћу.

Члан 68.

Делатност домаће радиности радни човек обавља у стану, сам или уз помоћ чланова заједничког домаћинства

Члан 69.

За обављање домаће радиности радни човек мора испуњавати услове из члана 14. тач. 1, 2. и 7. овог закона.

Члан 70.

Производе домаће радиности радни човек може продавати у стану, на пијацама, вашарима, сајмовима и сличним местима одређеним за продају.

Производе домаће радиности радни човек може продавати организацијама удруженог рада и другим самоуправним организацијама и заједницама.

Члан 71.

На основу поднетог захтева и испуњених услова предвиђених овим законом општински орган управе доноси решење о одобрењу обављања домаће радиности радном човеку према месту пребивалишта.

Радни човек не може производ домаће радиности продавати пре подношења захтева за одобрење обављања домаће радиности.

Члан 72.

Радни човек који обавља домаћу радиност не може користити допунски рад других лица.

5. Угоститељство и туризам

Члан 73.

Угоститељском делатношћу, у смислу овог закона, сматрају се припремање хране и пружање услуга исхране, припрема и услуживање пића и пружање услуга смештаја.

У угоститељској радњи могу се продавати готови производи за које је уобичајено да се продају у угоститељским објектима (сувенири, дуван и слични производи).

Производи и предмети који се могу продавати у угоститељској радњи надлежни општински орган управе одређује у решењу о одобрењу обављања угоститељске делатности.

Члан 74.

Ради обављања угоститељске делатности радни човек оснива само једну угоститељску радњу.

У угоститељској радњи може се обављати једна или више угоститељских услуга.

Заједничку угоститељску радњу могу основати највише једанаест радних људи, с тим да укупан број радних људи (оснивача) и запослених радника не може бити већи од једанаест.

Члан 75.

Радни човек који оснива угоститељску радњу (у даљем тексту: самостални угоститељ) мора имати најмање III степен стручне спреме угоститељске струке и пословну просторију која испуњава услове предвиђене прописима о изградњи објеката и прописима о уређењу и опреми пословних просторија угоститељских организација.

Уз захтев за одобрење оснивања угоститељске радње радни човек је обавезан да поднесе доказе да испуњава услове из члана 14. тач. 3. и 4. овог закона и става 1. овог члана.

Републички орган управе надлежан за послове угоститељства прописује минималне техничке услове у погледу изградње, уређења и опреме угоститељске радње.

Члан 76.

Самостални угоститељ обавља угоститељску делатност у угоститељској радњи.

Угоститељску делатност самостални угоститељ може обављати и на вашарима, сајмовима и другим сличним местима на основу посебног одобрења општинског органа управе надлежног према месту на коме се обавља угоститељска делатност.

Ако је самосталном угоститељу одобрена делатност из става 1. овог члана на територији друге општине, општински орган управе дужан је да достави решење о одобрењу у року од три дана надлежном органу управе општине на чијој је територији седиште угоститељске радње.

Члан 77.

У угоститељској радњи самостални угоститељ може користити допунски рад највише пет радника.

Изузетно од става 1. овог члана, скупштина општине може, ценећи друштвене потребе развоја

делатности, одредити да самостални угоститељ запосли још пет радника.

Решењем надлежног општинског органа управе утврђује се број радника, у складу са овим законом, које самостални угоститељ може запослити у угоститељској радњи.

Члан 78.

Самостални угоститељ у угоститељској радњи дужан је да припрема храну и пиће, односно пружа угоститељске услуге у складу са прописима и стандардима који важе за одређену угоститељску делатност, односно услугу.

Члан 79.

Самостални угоститељ дужан је да спроводи мере санитарне, здравствене, техничке и противпожарне заштите у угоститељској радњи у складу са законом и прописима који важе за угоститељске организације.

Члан 80.

Радни људи могу обављати услуге смештаја и исхране туриста и других путника у стамбеној згради или стану у својини грађана, издавати земљиште за камповање и услуге туристичких водича.

Под пружањем услуга смештаја подразумева се издавање лежаја, односно намештене собе.

Обављање услуга из става 1. овог члана радни човек може вршити само преко туристичке, угоститељске и друге самоуправне организације и заједнице у складу са прописима који важе за обављање туристичке делатности.

Права, обавезе и одговорности уређују се међусобним уговором у складу са законом.

Уговор из става 4. овог члана самоуправна организација, односно заједница обавезно доставља општинском органу управе надлежном за послове туризма.

Члан 81.

Радни човек који обавља туристичку делатност дужан је да пружа услуге у складу са прописима и стандардима који важе за одређену туристичку делатност.

Члан 82.

За обављање услуга смештаја, исхране туриста и издавање земљишта за камповање радни човек мора испуњавати услове из члана 14. ст. 1, 2, 3. и 7. овог закона.

Обављање услуга из става 1. овог члана не може вршити радни човек чији члан домаћинства болује од инфективне заразне болести.

Уз захтев за одобрење обављања услуга из става 1. овог члана радни човек је дужан да поднесе лекарско уверење да чланови домаћинства не болују од инфективне заразне болести.

Члан 83.

Радни човек у захтеву за одобрење обављања услуга из члана 80. овог закона наводи број лежајева, соба, односно кампинг места, које издаје.

Решење надлежног општинског органа о одобрењу обављања услуга садржи, поред података из члана 17. овог закона, и број лежајева из соба, односно кампинг места, које радни човек може издавати истовремено туристима и другим путницима.

Члан 84.

Скупштина општине ближе уређује услове, начин пружања услуга, евидентирање броја туриста и других путника, као и друге услове за обављање услуга из члана 80. овог закона, земљиште које се може издавати за камповање и услове и начин коришћења тог земљишта.

Члан 85.

За обављање услуга из члана 80. овог закона радни човек може користити само рад чланова заједничког домаћинства.

Члан 86.

Туристичка, односно угоститељска организација и заједница, упућује туристу и другог путника ради смештаја, исхране или камповања код радног човека.

Накнаду за извршење услуга из члана 80. овог закона у име радног човека наплаћује од туристе или другог путника туристичка, односно угоститељска организација и заједница која је упутила туристу или другог путника ради смештаја код радног човека.

Члан 87.

Услугама туристичких водича, у смислу овог закона, сматрају се: стручно објашњавање културно-историјских, географских, археолошких, етнориста са друштвено-политичким тековинама и графских и других знаменитости, упознавање туриста са друштвено-политичким тековинама и привредним и друштвеним развојем појединих подручја.

Члан 88.

Радни човек може обављати услуге туристичког водича, ако поред услова утврђених овим законом, испуњава и услове прописане за обављање услуга туристичких водича и туристичких пратилаца у организацијама удруженог рада које обављају туристичку делатност.

Члан 89.

Радни човек може обављати услуге туристичког водича, ако има завршен најмање IV степен стручне спреме и стручну осposобљеност за вршење услуга туристичког водича, односно туристичког пратиоца.

Провера стручне осposобљености из става 1. овог члана врши се по програму предвиђеном за туристичке водиче, односно туристичке пратиоце туристичких организација удруженог рада.

Члан 90.

Радни човек може обављати делатност туристичког водича преко организације удруженог рада које обављају туристичку делатност и других самоуправних организација и заједница у складу са законом и другим прописима који важе за обављање туристичке делатности у организацијама удруженог рада.

Права, обавезе и одговорности и услови и начин обављања услуга из члана 80. овог закона радног човека и организација из става 1. овог члана уређују се међусобним уговором у складу са законом.

Организација из става 1. овог члана доставља уговор општинском органу управе надлежном за послове туризма.

Члан 91.

За обављање услуга туристичког водича, радни човек не може користити допунски рад других лица.

Члан 92.

Радни човек који обавља услуге туристичког водича има легитимацију и мора носити значку туристичког водича.

Легитимацију и значку из става 1. овог члана издаје Туристички савез Србије.

Туристички савез Србије води евиденцију о издатим легитимацијама и значкама из става 1. овог члана у складу са прописима који важе за туристичке водиче и туристичке пратиоце у орга-

низацијама удруженог рада које обављају туристичку делатност.

6. Јавни превоз

Члан 93.

Радни људи могу вршити слободни ванлинијски превоз путника и ствари у унутрашњем друмском саобраћају — моторним и запрежним возилом или у унутрашњој пловидби пловним објектом.

Слободни ванлинијски превоз из става 1. овог члана може вршити радни човек као основну делатност у складу са прописима којима се уређује унутрашњи друмски саобраћај, односно унутрашња пловидба, и овим законом.

Члан 94.

Слободни ванлинијски превоз путника и ствари радни човек (у даљем тексту: самостални превозник) може вршити само једним возилом, односно пловним објектом у својини, којим лично управља и које испуњава прописане техничко-експлоатационе услове.

Број седишта, односно корисна носивост возила мора бити утврђена фабричким атестом.

Возило, односно пловни објекат, мора имати натпис „такси“, а возило којим се врши превоз ствари на вратима кабине натпис који садржи име и презиме и пребивалиште самосталног превозника.

Члан 95.

Самостални превозник може вршити слободни ванлинијски превоз путника:

- 1) моторним возилом које има највише пет седишта, рачунајући и седиште возача;
- 2) пловним објектом до 3,68 киловата и до 50 тона носивости, односно пловним објектом без сопственог погона до 50 тона носивости.

Скупштина општине може одредити да се превоз путника може вршити моторним возилом које има највише девет седишта рачунајући и седиште возача.

Самостални превозник може вршити и линијски превоз у унутрашњој пловидби на релацији на којој организација удруженог рада и друга самоуправни организација и заједница не врши линијски превоз.

Члан 96.

Самостални превозник може вршити слободни ванлинијски превоз путника и ствари ако поред услова из члана 14. овог закона, испуњава и следеће:

1) да поседује возачку дозволу за управљање моторним и прикључним возилима одговарајуће категорије, односно положен стручни испит за управљање пловним објектом;

2) да је сопственик моторног возила, односно пловног објекта, које испуњава прописане техничко-експлоатационе услове;

3) да није осуђиван на казну затвора дужу од шест месеци за кривично дело против основа социјалистичког уређења и безбедности СФРЈ; против живота и тела; против достојанства личности и морала; против имовине; против безбедности јавног саобраћаја; против јавног рада и јавног саобраћаја; против службене дужности, односно да му правоснажним решењем о прекршају није изречена заштитна мера одузимања одобрења за вршење превоза или заштитна мера одузимања возачке дозволе;

4) ако му правоснажном судском пресудом није изречена мера безбедности забране обављања превоза или одузимања возачке дозволе.

шљењу заинтересованих организација удруженог рада, самоуправних интересних заједница и месних заједница сагласно статуту општине.

IV број 279/83

Заменује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

269

Уставни суд Србије, у саставу: председник Суда, проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 29. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници од 27. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе члана 20. тачка 1. ал. 1, 2. и 3. и одредбе члана 21. ст. 1. и 3. Правилника о додели станова и кредита за индивидуалну стамбену изградњу ООУР „Електроинсталациони производ“ у саставу РО „Електропорцелан“ у Аранбеловцу, од 29. јула 1983. године.

Образложење

Представком је од Уставног суда Србије затражена оцена законитости наведених одредаба општег акта из изреке Одлуке.

У проведеном поступку Суд је утврдио да су у одредбама члана 20. Правилника, приликом вредновања критеријума „Постојеће стамбене прилике“ постављени услови везани за стамбене прилике и непрекидни рад у ООУР односно Радној организацији, док је одредбама члана 21. различито вреднован критеријум „Радни стаж“ зависно од тога да ли је проведени у РО или ван ње.

Суд је оценио да нису сагласне са Уставом СР Србије одредбе самоуправног општег акта којима се при вредновању критеријума по којима се станови дају на коришћење, даје предност стажу оствареном код доносиоца акта. Овај свој став Суд је шире образложио у одлукама IV број 68/83, IV број 304/83 и IV број 756/83 („Службени гласник СРС“, број 15/84).

Стога је Суд одлучио као у изреци Одлуке.

IV број 846/83

За председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

268

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија: Радошин Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије на седници одржаној 11. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укида се Одлука о увођењу самодоприноса за изградњу две трафостанице и далековода око три километра у Горњим Брезовицама, општина Крупањ („Службени гласник Подрињско-колубарске МРЗ“, број 6/83).

Образложење

Представком је оспорена законитост наведене Одлуке због неправилно спроведеног поступка изјашњавања грађана у доношењу Одлуке и због тога што су Одлуком обавезни и становници засеока Бојићи, који немају интереса за изградњу планираних објеката.

Суд није могао прихватити наводе иницијатора. Фактичке радње које се обављају у поступку доношења Одлуке о самодоприносу не могу бити предмет оцене Уставног суда, а о томе који ће се објекат финансирати средствима самодоприноса и које ће подручје бити обухваћено, одлучују сами грађани личним изјашњавањем, приликом доношења одлуке.

Међутим, Суд је уочио да оспорена Одлука има мањкавости које је чине у целини незаконитом.

Наиме, Одлука не садржи укупан износ обавеза радних људи и грађана, што је обавезан елемент одлуке о самодоприносу, према члану 9. став 1. тачка 5. Закона о самодоприносу („Службени гласник СРС“, број 23/80).

Затим, у члану 9. оспорене Одлуке утврђено је њено повратно дејство, чиме је повређено начело забране ретроактивности из члана 235. Устава СР Србије.

И најзад, Одлуку је потписала Комисија за спровођење поступка писменог изјашњавања. Уставни суд налази да комисија за спровођење изјашњавања није овлашћени орган за верификовање Одлуке у питању. Одлуку о увођењу самодоприноса може верификовати односно утврдити да је одлука донета у одређеном тексту, само исти онај орган који је одредио изјашњавање. Став Суда по овом питању шире је образложен у Одлуци IV број 843/80 од 10. децембра 1981. године, која је објављена у „Службеном гласнику СРС“, број 67/81.

IV број 887/83

Заменује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

270

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија Радошин Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 27. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Поништавају се одредбе члана 3. став 1. ал. 3, 4. и 5. Одлуке о увођењу месног самодоприноса за насељено место Бадњевац („Међуопштински службени лист општина Шумадије и Поморавља“, бр. 15/79, и 9/82)

2. Не прихвата се иницијатива за оцену законитости одредаба члана 2. исте Одлуке.

Образложење

Представком је тражена оцена законитости одредаба чл. 2. и 3. став 1. ал. 3, 4. и 5. наведене Одлуке о увођењу самодоприноса.

Одредбама члана 3. став 1. ал. 3, 4. и 5. Одлуке утврђена је годишња обавеза у новцу, фиксно изражена и то за власнике камиона, путничких аутомобила и трактора.

По оцени Суда, овако обавезивање није у складу са начелима утврђеним Законом о месном самодоприносу из 1971. године, који је био на снази у време доношења оспорене Одлуке. Према овом закону, као и према Закону о самодоприносу из 1980. године, који је сада на снази, обавеза грађана по основу самодоприноса утврђује се сразмерно приходима које они остварују, а никако у зависности од поседовања неке покретне ствари, осим ако та ствар, камион, трактор или путничко возило не представља извор прихода. Но ни тада обавеза не може да буде фиксно утврђена, како је то учињено у наведеним одредбама.

Увидом у оспорену Одлуку утврђено је да је одредбама члана 2. предвиђено да ће се средства остварена самодоприносом употребити за реконструкцију и изградњу електричне мреже укључујући у то и изградњу нове пете трафостанице, затим за изградњу и одржавање сеоских путева, за даље проширење и осветљење уличног светла и плаћање утрошене струје за исто, као и за друге потребе ради унапређивања културе и физичке културе и за подмиривање материјалних трошкова у вези са извршавањем задатака због којих се месни самодопринос уводи.

Према одредбама чл. 1. и 2. Закона о самодоприносу, самодопринос представља посебан вид удруживања рада и средстава радних људи и грађана ради задовољавања заједничких интереса и потреба. Из наведених законских одредаба произилази да о потреби увођења самодоприноса и намени за коју се уводи одлучују сами грађани на које се самодопринос односи. При том, Суд није улазио у то како се троше остварена средства јер је реч о примени оспорене Одлуке, о чему Уставни суд није надлежан да одлучује.

На основу изложеног Суд је одлучио као у изреци одлуке.

IV број 190/84

Заменује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

271

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија Радошин Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 11. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе ал. 1. и 2. става 1. члана 14. и одредбе члана 15. Правилника о решавању стамбених потреба радника ООУР „Извошење и депоновање кућног смећа и фекалних материја“ Комунална радна организација „Градска чистоћа“ у Београду, од 15. марта 1983. године.

Образложење

Представком је тражена оцена законитости одредаба чл. 14. и 15. наведеног Правилника.

Одредбама ал. 1. и 2. става 1. члана 14. вреднован је радни допринос радника за последњих 12 година тако што је прописано по 10 бодова за сваку календарску годину проведenu на раду у КРО „Градска чистоћа“, а по 8 бодова за исто вре-

ме рада ван КРО „Градска чистоћа“. Оваквим нормирањем на посредан начин даје се предност стажу оствареном код РО — даваоца стана на коришћење, чиме се радници који су радили ван те РО доводе у неравноправан положај, што није сагласно уставним начелима о једнаком друштвено-економском положају, правима и обавезама радних људи, па је Суд укинуо оспорене одредбе.

Одредбама члана 15. оспореног Правилника вреднован је повољније радни стаж радника остварен у КРО „Градска чистоћа“, што није у сагласности са Уставом СР Србије. Шире образложење овог става дато је у одлукама Уставног суда Србије IV број 68/83, IV број 304/83 и IV број 756/83 („Службени гласник СРС“, број 15/84).

IV број 334/83

Заменује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

272

Уставни суд Србије у саставу: председавајући судија Радошин Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на седници одржаној 20. септембра 1984. године, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 29. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, донео је

ОДЛУКУ

Укида се одредба става 2. члана 56. Правилника о давању станова на коришћење и кредита за решавање стамбених потреба радника РО „Јединство“ у саставу СОУР „Слобода“ из Чачка, од 27. децембра 1979. године.

Образложење

Представком је тражена оцена законитости одредаба става 2. члана 56. наведеног Правилника. Оспорена одредба гласи: „Радник који је до сада добио кредит од Радне организације за решавање својих стамбених потреба, не може добити стан на коришћење“.

Суд је оценио да је оспореном одредбом доносилац акта прекорачио овлашћење из члана 33. Закона о стамбеним односима („Службени гласник СРС“, број 8/81). Према ставу Суда, незаконите су одредбе самоуправног општег акта, којима се, због коришћења кредитних средстава, радник искључује из права да учествује на конкурс за добијање стана, независно од околности да ли је добијеним кредитом радник могао да реши своје стамбено питање. Чињеница да је радник већ користио кредит може утицати на његово место на ранг листи, односно на вредновање стамбене ситуације радника, али не може бити основ да му се ускрати право да под условима утврђеним општим актом захтева решавање свог стамбеног питања.

Сагласно изложеном одлучено је као у диспозитиву.

IV број 168/84

Заменује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

273

Уставни суд Србије, у саставу: председавајући судија Радошин Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29, 44, 46, и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 11. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укида се Друштвени договор о основама и мерилима за образовање цена и ценама комуналних услуга: одржавања јавне хигијене, изношења смећа и коришћења воде и канализације, закључен у Општини Шабац 1980. године („Службени лист општина: Шабац...“, број 9/80).

Образложење

Поводом представке Кућног савета стамбене зграде бр. 1—5 у Улици Моше Пијаде у Шапцу, Суд је разматрао уставност и законитост наведеног Друштвеног договора и утврдио следеће:

Договором који су закључили Скупштина општине Шабац, Општинска конференција ССРП, Општинско веће Савеза синдиката, Регионална привредна комора Ваљево, Самоуправна интересна заједница за управљање грађевинским земљиштем и комуналне делатности и Комунална радна организација „Комрад“ из Шапца, утврђени су проценти повећања затечених цена комуналних услуга (члан 2) и конкретне цене за сваку од набројаних услуга (члан 3).

Суд је оценио да доносиоци Договора нису били овлашћени за утврђивање цена комуналних услуга које пружа надлежна комунална радна организација.

Полазећи од уставне и законске концепције друштвеног договора као акта којим се обезбеђује и усклађује самоуправно уређивање друштвено-економских и других односа од пирег заједничког интереса за учеснике договора или од општег друштвеног интереса (члан 137. Устава СР Србије и члан 579. Закона о удруженом раду), Суд сматра да се друштвеном договору не може дати карактер акта подобног за непосредну примену. У овом случају то је учињено самим предметом договора — утврђивањем цена услуга које врши комунална радна организација.

Према одредбама члана 15. Закона о остваривању посебног друштвеног интереса у области комуналних делатности („Службени гласник СРС“, број 53/82), цене комуналних услуга образују се у складу са прописима о друштвеној контроли цена што подразумева формирање цена на основу законских критеријума од стране организације која услуге врши, а у складу са прописаним мерама друштвене контроле цена и актима о политици цена, укључујући и друштвено договарање у тој области.

Ни раније важеће одредбе истог Закона на основу којих је донет Договор, а које су предвиђале друштвени договор као инструмент за утврђивање основа и мерила за образовање цена комуналних услуга, нису, по оцени Суда, давале олашћења доносиоцима да утврђују конкретне цене услуга, с обзиром на уставну и законску концепцију друштвеног договора.

Како је из изложених разлога оцењено да су неуставне и незаконите кључне одредбе Договора (чл. 1, 2, и 3) а остале његове одредбе су такве природе да самостално не производе дејства, Суд је укинуо овај акт у целини.

IУ број 261/83

Заменује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

274

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укидају се одредбе члана 2. тачке 5. и члана 3. Друштвеног договора о условима и начину пружања услуга и критеријумима за образовање цена грејања стамбених и пословних просторија, закљученог 1978. године за подручје града Шапца („Службени лист општина Шабац, Богатић, Владимирци и Коцељева“, број 1/78);

2. Не прихвата се иницијатива за оцену уставности и законитости одредбе члана 2. тачке 3. и члана 7. става 2. Друштвеног договора.

Образложење

I. Представкама једног грађанина и Кућног савета зграде 1—5 у улици Моше Пијаде у Шапцу поднете су Уставном суду Србије иницијативе за оцену уставности и законитости одредаба Друштвеног договора наведеног у изреци ове Одлуке. По мишљењу подносилаца представки, неуставне су и незаконите одредбе члана 2. тач. 3. и 5. и члана 7. става 2. Друштвеног договора, јер се према овим одредбама цена грејања обрачунава на укупну површину стана, без обзира на то да ли се цела стамбена површина греје, а једини услов за умањење цене грејања је снижење температуре стана испод 18°C.

II. У одговору Скупштине општине Шабац изнето је да је узимање укупне површине стана као мерила за обрачунавање цене грејања једини могући начин утврђивања цене. Помоћне просторије, у којима нема увек грејних тела, загревају се преко цеви које су постављене у тим просторијама. Корисник услуга грејања може на основу члана 7. Друштвеног договора да тражи смањење цене грејања уколико се у појединим просторијама стана не постиже минимална температура.

III. Уставни суд Србије је утврдио следеће: Чланом 16. Закона о остваривању посебног друштвеног интереса у области комуналних делатности („Службени гласник СРС“, бр. 51/75, 9/80 и 15/82, односно пречишћени текст 53/82), прописано је да се цене комуналних услуга образују у складу са прописима о друштвеној контроли цена. Према члану 21. Закона о основама система цена и друштвеној контроли цена („Службени лист СФРЈ“, бр. 1/80 и 33/80) друштвеним договором којим се усклађују и уређују односи у вези са ценама уређује се, поред осталог, и начин примењивања критеријума за обрачунавање цена. У овом случају је површина стана узета као мерило за обрачун укупне цене грејања, чиме учесници Друштвеног договора нису преокрачили законом утврђена овлашћења. Обзиром на изнето, а пошто је адекватност мерила фактичко питање, Суд је решио да не прихвати иницијативу за оцену уставности и законитости члана 2. тачке 3. и члана 7. става 2. Друштвеног договора.

Суд је оценио да су одредбом члана 2. тачке 5. Друштвеног договора, којим се уређује начин плаћања цене грејања, повређене одредбе члана 5. Закона о остваривању посебног друштвеног интереса у области комуналних делатности. Овом законском одредбом прописано је да се начин плаћања комуналних услуга уређује одлуком скупштине општине, па стога то не може бити на овај начин предмет друштвеног договарања.

Суд је ценио по сопственој иницијативи остале одредбе оспореног акта, па је утврдио да су чланом 3. утврђене конкретне цене прејања, што је у супротности са природом овог акта. Полазећи од члана 579. Закона о удруженом раду, који друштвени договор дефинише као акт којим се обезбеђује и усклађује самоуправно уређивање друштвено економских односа од ширег заједничког интереса за учеснике или од општег друштвеног интереса, Уставни суд стоји на становишту да друштвени договор није акт који се непосредно примењује, што значи да се њиме не могу утврђивати цене услуга.

IV број 185/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

275

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Радослав Ратковић и судије: Симеон Затеало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радоштин Рајовић, Душан Ружић, Ђурђије Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 18. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Поништава се Самоуправни споразум о заједничким основама и мерилима стицања и расподеле дохотка, средстава за личне доходке, заједничку потрошњу и друга лична примања радника Радне заједнице заједничке стручне службе самоуправних интересних заједница друштвених делатности Општине Уб, од 15. јула 1983. године.

Образложење

Представком је иницијано покретање поступка пред Уставним судом Србије ради оцене законитости наведеног Споразума.

По мишљењу подносиоца представке, оспорени Споразум није донет у складу са Законом о референдуму и другим облицима одлучивања личним изјашњавањем, а такође наводи да се, по његовом мишљењу, према оспореном Споразуму лични доходак остварује независно од резултата рада.

Разматрајући дату иницијативу Суд је утврдио да оспорени Споразум није усвојен потребном већином. Наиме, према члану 25. Закона о референдуму и другим облицима одлучивања личним изјашњавањем, одлука на референдуму сматра се донетом ако се за њу изјасни већина свих радника радне заједнице. Према достављеној документацији на референдуму одржаном 15. јула 1983. године, за усвајање оспореног Споразума изјаснило се 4 радника од укупно 8 радника радне заједнице, те оспорени Споразум није усвојен сагласно члану 25. наведеног Закона.

У погледу навода које подносилац представке износи у вези са временом одржавања референдума (да је од усвајања предлога Споразума до одржавања референдума протекло само 24 часа), у погледу утврђених основа и мерила за расподелу средстава за личне дохотке, Уставни суд Србије је нашао да је поступљено у оквиру законских овлашћења.

IV број 556/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Радослав Ратковић, с. р.

276

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Затеало, Адем Лукај, др Вера Петрић, Радоштин Рајовић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 29. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укида се одредба члана 45. став 1. Самоуправног споразума о решавању стамбених потреба радника ООУР „Фабрика електропостројења“ из Ришња, у саставу РО „Минел — електроапаратуре“ из Београда, од октобра 1978. године.

2. Не прихвата се иницијатива за оцену законитости одредаба члана 40. Самоуправног споразума наведеног у тачки 1.

Образложење

Представком је тражена оцена законитости одредаба члана 40. наведеног Самоуправног споразума. Оспореним одредбама прописано је да радник незадовољан ранг листом, може уложити приговор у року од 15 дана од дана њеног стицања. По оцени Суда, наведене одредбе нису у супротности са чланом 221. Закона о удруженом раду, којим је прописано да радник у року од 30 дана од дана одлучивања о његовом праву може надлежном органу упутити приговор. Наиме, према ставу Суда утврђивање ранг листе за доделу стана је део поступка који претходи одлучивању о појединачним правима радника, па стога радници овај поступак уређују својим самоуправним општим актом.

Суд је по својој иницијативи ценио законитост одредаба члана 45. Самоуправног споразума, којим је прописано да против одлуке о додељивању стана или кредита радник или Извршни одбор Основне организације Савеза синдиката може изјавити приговор у року од 15 дана од дана доношења одлуке. Будући да одлучивање о правима радника почиње доношењем одлуке о додели стана, одредбе самоуправног општег акта којима се уређује поступак за остваривање и заштиту појединачних права радника морају бити у сагласности са одредбама Закона које уређују ово питање. По оцени Суда, доносилац акта је прекорачио своја овлашћења тиме што је прописао краћи рок за заштиту права радника од оног утврђеног чланом 221. Закона о удруженом раду.

Сагласно изложеном, одлучено је као у изреци.

IV број 580/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

АКТИ ОПШТИНСКИХ САМОУПРАВНИХ ИНТЕРЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА

ВАЉЕВО

На основу чл. 8, 17. и 34. Закона о здравственој заштити („Сл. гласник СРС“, број 30/79), члана 50. Статута Самоуправне интересне заједнице здравствене заштите Општине Ваљево и члана 50. Самоуправног споразума о оснивању СИЗ здравствене заштите Ваљево,

Скупштина СИЗ здравствене заштите Општине Ваљево у равноправном делокругу већа на седници одржаној 14. новембра 1984. године донела је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ПРАВИМА ИЗ ОБЛАСТИ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ

Члан 1.

У Одлуци о правима из области здравствене заштите („Сл. гласник СРС“, број 8/81), у члану 22. став 1. на крају уместо тачке ставља се зарез и додају речи: „али само за време за које би радник примао лични доходак да није наступила привремена спреченост за рад“.

Став 6. мења се и гласи:

„Ако је привремена спреченост за рад настала због повреде на раду или професионалног обољења, накнада личног дохотка припада од првог дана те спречености за све време њеног трајања.“

Став 7. мења се и гласи:

„У случајевима када орган за оцену радне способности одреди рад са скраћеним радним временом, а најмање четири часа дневно, ради бржег успостављања пуне радне способности, накнада личног дохотка припада за време проведено ван радног односа до пуног радног времена. Овакав рад са скраћеним радним временом може трајати најдуже једну годину, непрекидно или са прекидима у три узастопне године.“

Члан 2.

У члану 29. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Ако у претходној години радник није остварио лични доходак, као основ за накнаду узима се просечни месечни лични доходак остварен у текућој години, а ако лични доходак није остварио ни у текућој години, као основ за накнаду узима се аконтација личног дохотка утврђена решењем организације.“

Досадашњи став 5. брише се.

Досадашњи ст. 6, 7. и 8. постају ст. 4, 5. и 6.

Члан 3.

У члану 30. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Ако се основ за накнаду утврђује на начин одређен у члану 29. став 3. ове одлуке, усклађивање основа за накнаду са порастом личних доходака у организацији у којој је радник у радном односу врши се од почетка друге календарске године рачунајући од године када је наступила привремена спреченост за рад.“

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 3, 4. и 5.

Члан 4.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику СР Србије“.

Број 01-445/8.

У Ваљеву, 14. новембра 1984. године

Скупштина СИЗ здравствене заштите Општине Ваљево

Председник
Већа корисника услуга, Председник Скупштине
Бранислав Николић, с. р. Љиљана Пантелић, с. р.
Председник
Већа давалаца услуга,
др Слободан
Аксентијевић, с. р.

КЛАДОВО

На основу члана 27. Статута Самоуправне интересне заједнице основног образовања и васпитања Општине Кладово,

Скупштина Самоуправне интересне заједнице основног образовања и васпитања Општине Кладово на својој седници одржаној 9. новембра 1984. године донела је

ОДЛУКУ

О ПРОМЕНИ СТОПЕ ДОПРИНОСА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА РАДНИКА У УДРУЖЕНОМ РАДУ ПРИВРЕДЕ И РАДНИКА У УДРУЖЕНОМ РАДУ ВАНПРИВРЕДЕ

Члан 1.

Стопа доприноса из личног дохотка радника у удруженом раду привреде и удруженом раду ванпривреде повећава се са 5,60% на 10,80%.

Основица за обрачун доприноса по додатној стопи од 5,20% је бруто лични доходак и иста не улази у формирање бруто личног дохотка.

Обрачун и уплата доприноса из претходног става вршиће се у моменту подизања — исплате личног дохотка код СДК. Уколико је за месец октобар већ извршена исплата личног дохотка овај допринос ће се обрачунати и уплатити приликом наредне исплате личних доходака.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а примењиваће се од 1. октобра 1984. године.

Члан 3.

Одлуку објавити у „Службеном гласнику СР Србије“.

Члан 4.

Одлуку доставити Служби друштвеног књиговодства, СО Кладово и Архиви.

Број 02-209

У Кладову, 9. новембра 1984. године

Скупштина Самоуправне интересне заједнице основног образовања и васпитања Општине Кладово

Председник,
Драган Глигоријевић, с. р.

ТОПОЛА

На основу члана 43. Статута СИЗ запошљавања Општине Топола,

Скупштина СИЗ запошљавања Општине Топола на својој седници, одржаној 3. октобра 1984. године, донела је

О Д Л У К У**О ОСЛОБАЂАЊУ ПЛАЊАЊА ДОПРИНОСА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА РАДНИКА У 1984. ГОДИНИ**

Ослобађа се обавеза плаћања доприноса из личног дохотка радника за запошљавање за 1984. годину Центар за основно васпитање и образовање „Драгутин Прокић“ у Тополи са свим својим ООУР и Радном заједницом.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а примењиваће се од 1. јануара 1984. године.

Број 02-424/84

У Тополи, 3. октобра 1984. године

Председник Скупштине,
Мирко Живановић, с. р.

На основу члана 43. Статута СИЗ запошљавања Општине Топола,

Скупштина СИЗ запошљавања Општине Топола, на седници одржаној 3. октобра 1984. године, донела је

О Д Л У К У**О ОСЛОБАЂАЊУ ПЛАЊАЊА ДОПРИНОСА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ**

Ослобађа се обавеза плаћања доприноса из личног дохотка радника за 1984. годину Радна организација модне конфекције „Рудник“, експорт-импорт, Горњи Милановац, ООУР „Шумадија“ у Тополи.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а примењиваће се од 1. јануара 1984. године.

Број 02-422/84

У Тополи, 3. октобра 1984. године.

Скупштина СИЗ запошљавања Општине Топола

Председник,
Мирко Живановић, с. р.

СУДСКИ ОГЛАСИ**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ**

Окружни суд у Београду и то председник већа Уљанов Владимир поставио је туженику Радосављевић Данилу, од оца Радослава, и мајке Живане, рођеном 27. августа 1961. године, у Краљеву, Општина Краљево, са непознатом адресом боравка у Француској за привременог заступника адвоката Флавио Ригоната, из Београда, Улица војводе Миленка број 38, који ће заступати његове интересе у парници тужиље Радосављевић рођене Ковач Катарине, од оца Ференца, и мајке Вероне, рођене Нађ, рођене 29. новембра 1956. године у Бачком Градишту, Општина Вечеј. Привремени заступник је постављен на основу члана 84. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и заступаће туженика у овој парници све док се туженик или његов пуномоћник не појаве пред Судом, односно док Центар за социјални рад Општине Палилула у Београду не обавести Суд да је туженику поставио стараоца.

П. број 4740/84 — Из Окружног суда у Београду, 31. октобра 1984. године.
55/22

ОКРУЖНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ

Окружни суд у Лесковцу на основу члана 84. став 2. тачка 2. ЗПП решењем П. број 159/84 од 7. јуна 1984. године у спору по тужби тужиље Бранке Бекић из Власотинца, сада из Београда, Ул. Владе Аксентијевића број 2 Железник, коју заступа Кунијевић Јо-

ван, адвокат из Београда, против туженог Бекић Славољуба из Власотинца Ул. 12. бригада број 9, а сада непознатог боравишта, ради развода брака, поставио је туженом за привременог заступника Крајић Момчила, адвоката из Лесковца, који ће га заступати у бракоразводном спору све док се тужени не појави пред Судом или док орган старатељства не обавести Суд да је туженом поставио стараоца.

П. број 159/84 — Из Окружног суда у Лесковцу, 20. новембра 1984. године.
51/3

ОКРУЖНИ СУД У СВЕТОЗАРЕВУ

Окружни суд у Светозареву, као грађански првостепени и то судија Даница Милетић као председник већа, у правној ствари тужиоца Миодрага Живадиновића из Ђуприје, Ул. добојска број 23, против тужене Малгожата Ришарде Студијанке удате Живадиновић, сада са непознатим боравиштем, Пољска држављанка, ради развода брака, вредност спора 4.000 динара, решењем од 19. новембра 1984. године туженој Ришарди одредио је за привременог заступника Милана Милековића адвоката из Светозарева. Привремени заступник ће у наведеном спору заступати тужену све док се тужена или њен пуномоћник не појаве пред Судом, односно док орган старатељства не обавести Суд да је поставио стараоца.

П. број 180/84 — Из Окружног суда у Светозареву.
61/28

Окружни суд у Светозареву, у парници тужиље Милорадовић рођ. Цветковић Зорке, из Ђуприје, Ул. банатска број 26, против туженика Милорадовић Радисава, из Ђуприје, сада на привременом раду у иностранству непознатог боравишта, ради развода брака, на основу члана 84. став 1. тачка 5. ЗПП, поставио је туженику за привременог заступника адвоката Петровић Мишу из Светозарева који ће заступати интересе туженика у овој парници све док се тужени или његов пуномоћник не појаве пред Судом, односно док орган старатељства не обавести Суд да је туженику поставио стараоца.

П. број 416/84 — Из Окружног суда у Светозареву.
61/29

ПЕТИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ

Пети општински суд у Београду поставља туженом Живановић Милораду непознатог пребивалишта у смислу члана 84. тачка 4. ЗПП за привременог заступника адвоката Белогралић М. Петра, Београд, Н. х. Зоке Војводе број 10. Привремени заступник ће заступати туженог у парници Петог општинског суда у Београду П. број 4321/81 док се тужени или његов пуномоћник не појаве пред Судом, или док орган старатељства не обавести Суд да је поставио стараоца.

XVI П. број 4321/81 — Из Петог општинског суда у Београду, 12. новембра 1984. године.
120/22

ЛИЦИТАЦИЈА

Стамбена задруга „Наш стан“ Београд, на основу чл. 54, 55, 56. и 57. Закона о изградњи објеката („Сл. гласник СРС“, број 10/84) и чл. 2. и 12. Правилника о начину, условима и поступку за уступање изградње објеката расписује конкурс за уступање радова јавним надметањем на изградњи стамбених објеката у VI МЗ на Вановом брду.

1. Предмет јавног надметања је уступање грађевинских, грађевинско-занатских и инсталатерских радова (водовод, канализација, грејање и електроинсталације) на изградњи следећих објеката:

а) прва фаза 04 са 75 станова, прерачунарска вредност објекта 142.458.000 динара;

б) друга фаза 02 и 03 са 140 ста-

нова, прерачунарска вредност објекта 259.480.000 динара.

Предмет уступања је ближе дефинисан инвестиционо-техничком документацијом и посебним условима инвеститора.

2. Почетак радова предвиђа се 1. фебруара 1985. године, а завршетак

а) прва фаза 6 месеци од дана закључења уговора о грађењу;

6) друга фаза 10 месеци од дана закључења уговора о грађењу.

3. Рок за подношење понуда је 30 дана од дана оглашавања.

4. Понуде се подносе на лиценцијационом елаборату инвеститора и достављају се на адресу: Стамбена задруга „Наш стан“, Београд, Стевана Бракуса 4, са назнаком „Понуда за јавно надметање — не отварај“.

5. Понуде се могу доставити и за поједине објекте из овог конкурса.

6. Понуда мора да садржи:

— назив и адресу понуђача,
— назив објекта на који се понуда односи,
— укупну цену свих радова формираних појединачним мерама и сведену на квадратни метар нето површине станова,

— динамички план градње,
— изјаву да је у понуђену цену урачунат и ризик од повећања цена преко 10% и да се понуђач одриче тражења разлике у цени преко 10% по било ком основу,

— фактор за евентуалне накнадне и непредвиђене радове као и проценат за манипулативне трошкове непредвиђених и накнадних радова коопераната,

— изјаву којом извођач прихвата уговорену казну за сваки дан прекорачења рока у износу од 100.000,00 динара без ограничења износа казне,

— изјаву којом извођач прихвата раскидање уговора на своју штету, ако се у току извођења радова појаве закашњења радова у односу на динамички план, више од 15 дана на једној или више позиција посла; осим тога, извођач у својој изјави треба да потврди да ће сносити и сву штету насталу због евентуалног раскида уговора, а она се првенствено састоји из:

— повећања цена у року док се нови извођач не уведе у посао,
— повећања цена на име разлике у цени због продужења рокова извођења радова,

— изјаву којом извођач прихвата

критеријуме за обрачун некавалитетно изведених радова,

— изјаву којом извођач даје своју сагласност да се приликом исплате од месечних ситуација задржава износ од 5% на име обезбеђења за евентуално неизвршене комплетних радова,

— гарантни рок за изведене радове,
— изјаву да опција понуде траје 60 дана,

— калкулативне стартне основе радника,

— калкулативне цене материјала,

— услове плаћања (аванс и сл.),

— детаљан преглед техничких средстава рада и списак стручног кадра, чије се ангажовање нуди за извршене радове,

— листу коопераната за поједине занатске радове,

— детаљни приказ методологије и других услова за измену цене услед променених околности у току извођења радова,

— списак до сада изведених објеката овакве врсте,

— изјаву да ће понуђач за гарантни рок издати инвеститору меницу на макс. 5% уговорене вредности за отклањање недостатака у гарантном року,

— изјаву да се прихватају опште узансе о грађењу („Сл. лист СФРЈ“, број 18/77) за све што није регулисано посебним условима, као саставни део уговора,

— изјаву да је понуђач пре подношења понуде упознао са техничком документацијом и локацијом на којој ће се градити објекти и да су понуде сачињене на основу техничке документације, теренских услова, техничких услова из документације и посебних услова инвеститора,

— референц-листу до сада изведених стамбених објеката,

— као и евентуалне друге податке које извођач сматра корисним.

7. У посебном омоту, са назнаком: „Документација за надметање“, понуђачи су обавезни да приложе:

— доказ о регистрацији за извођење свих радова из области,

— извод из периодичног обрачуна за период јануар — септембар 1984. године,

— потврда СДК о ликвидности понуђача,

— изјава о прихватању посебних услова инвеститора,

— детаљан приказ структуре радне снаге, са навођењем производних капацитета.

8. Понуђачима се оставља слобода да понуде и евентуалне друге погодности (кредитирање, фиксну, непроменљиву цену).

9. Грађење предметних станова уступиће се понуђачу који под једнаким — осталим условима из тач. 6. и 7. понуди нижу цену, краћи рок, повољније услове за клизање цена и евентуалну посебну погодност.

10. Понуђач је дужан да на име гаранције депонује чек на износ од 66.000,00 динара. Чек се предаје Комисији за спровођење јавног надметања, на дан надметања, пре отварања понуда.

11. Понуда ће се отворити првог радног дана по истеку рока за подношење понуда, у просторијама инвеститора из тачке 4. огласа, са почетком у 12 часова.

12. О резултату надметања учесници ће бити обавештени у року од 10 дана од дана отварања понуде.

13. Неће се узети у поступак неблаговремено пристигле понуде, као ни понуде које не испуњавају услове из овог огласа.

14. Јавно надметање неће се одржати ако не буде поднето најмање три понуде.

15. Лиценцијационо елаборат може се преузети на адресу инвеститора из тачке 4. овог огласа.

16. Преглед документације у просторијама инвеститора од 10 до 14 часова, а сва обавештења у вези са јавним надметањем могу се добити на телефон 542-766. 500/131

К О Н К У Р С И

КОМИСИЈА ЗА КАДРОВЕ, ИЗБОРЕ И ИМЕНОВАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ МАЈДАНЕК, објављује да ће Скупштина општине Мајданек вршити — избор

— две судије Општинског суда у Мајданеку.

Услови:

— поред општих услова кандидати морају да испуњавају и потребе услове предвиђене у члану 55. Закона о редовним судовима („Службени гласник СРС“, број 46/77). Уз пријаву са одговарајућим доказима кандидати су дужни да приложе биографију. Позивају се радне заједнице и друге самоуправне организације и заједнице, друштвено-политичке организације и стручна удружења правника као и заинтересовани кандидати да поднесу пријаву, односно предлог Комисији за кадрове, избор и именовања Скупштине општине Мајданек у року од 15 дана по објављивању конкурса.

Станови се обезбеђују.

300/1004

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА — КРАЉЕВО У КРАЉЕВУ, Цара Лазара број 36, расписује конкурс

— за именовање директора.

Поред општих услова прописаних законом, кандидат треба да испуњава и следеће посебне услове:

— да има високу школску спрему — завршен филозошки или филозофски факултет;

— да има пет година радног искуства у културно-просветној струци;

— да има организационе способности;

— да је морално-политички подобан.

Конкурс је отворен 15 дана од дана објављивања. Пријаве на конкурс са краћом биографијом и доказима о испуњавању услова конкурса доставити на горњу адресу, са назнаком „за Конкурсну комисију“.

Непотпуне и неблаговремено поднете пријаве неће се узимати у обзир.

Сви учесници на конкурс биће обавештени о извршеном избору у законском року. 300/1005

РО ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА „ВЕТЕРИНА“ — ЛЕСКОВАЦ, расписује конкурс за попуњу следећих послова и радних задатака

1. секретар — благајник — руководиоц радне заједнице заједничке службе,

2. шеф рачуноводства.

Услови: поред општих услова кандидати треба да испуњавају и следеће посебне услове:

— под 1. гимназија — средња економска школа и 3 године радног искуства,

— под 2. средња економска школа и 3 године радног искуства.

Радни однос се заснива на неодређено време. Кандидати су дужни да уз молбу приложе доказе о испуњењу услова огласа.

Непотпуне и неблаговремене молбе неће се разматрати.

Пријаве се подносе у року од 8 дана од дана објављивања на адресу: РО „Ветерина“ Нишка 40, 16000 Лесковац. 300/1005

ЗБОР РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ОПШТИНСКОГ ЗАТВОРА У КРУШЕВЦУ, расписује конкурс ради пријема

— једног радника Службе обезбеђења на неодређено време.

Кандидати треба да испуњавају услове из чл. 46. и 50. ЗИКС.

Пријаве са доказима о испуњавању општих и посебних услова подносе се у року од 15 дана од дана објављивања конкурса у „Службеном гласнику СРС“.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати. 300/1007

ЗАДРУЖНИ САВЕТ ЗЕМЉОРАДНИЧКЕ ЗАДРУГЕ „МОРАВА“ ИЗ ВИТАНОВЦА, на основу Одлуке Савета расписује конкурс за избор и именовање

— руководиоца Радне заједнице Земљорадничке задруге „Морави“.

Поред општих услова у смислу одредаба члана 66. Статута Радне заједнице кандидати треба да испуњавају и посебне услове и то:

— завршена висока, виша или средња стручна спрема,

— да поседују 5 година радног искуства од чега 3 године на пословима и радним задацима руководиоца.
— да нема сметње по члану 511 ЗУР-а,
— да је одређен за самоуправљање.

Конкурс је отворен 15 дана од дана објављивања.

Сви заинтересовани кандидати поред општих услова треба да испуњавају и посебне услове, а своје захтеве могу слати на адресу: Земљорадничка задруга „Морава“ Радна заједница „СЗП“, са назнаком: „Радничком савету Радне заједнице“.

Непотпуне и неблаговремене захтеви неће се разматрати. 300/1908

КОМИСИЈА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ АЛЕКСИНАЦ, објављује да ће Скупштина општине Алексинац бирати — судију Општинског суда у Алексинцу (реизборност) и именовати — јавног правобраниоца Општине (реизборност).

Кандидати за судију треба да испуњавају услове из члана 53. Закона о редовним судовима („Службени гласник СР Србије“, број 46/77).

Кандидати за јавног правобраниоца треба да испуњавају услове из члана 8. Закона о јавном правобранилаштву („Службени гласник СР Србије“, број 6/77).

Позивају се радне заједнице и друге самоуправне организације и заједнице, друштвено-политичке организације и стручна удружења правника као и заинтересовани кандидати да поднесу пријаву, односно предлог и податке о кандидатима за — избор судије и именоване јавног правобраниоца.

Пријаве са биографским подацима и доказима о испуњавању услова подносе се Комисији за избор и именовања Скупштине општине Алексинац у року од 15 дана од дана објављивања огласа.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати. 300/1009

КОМИСИЈА ЗА КАДРОВЕ, ИЗБОР И ИМЕНОВАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ТИТОВО УЖИЦЕ, објављује оглас да ће Скупштина општине Титово Ужице, бирати

— једног судију за прекршаје у општинском органу за прекршаје у Титовом Ужицу.

Кандидат треба да испуњава услове из чл. 67. и 69. Закона о прекршајима („Сл. гласник СР Србије“, бр. 6/79 и 24/84).

Позивају се радне заједнице и друге самоуправне организације и заједнице и друштвено-политичке организације и стручна удружења правника, као и заинтересовани кандидати да поднесу пријаву, односно предлоге и податке о кандидатима за избор судије за прекршаје.

Пријаве односно предлоге са биографским подацима и документима о испуњавању услова доставити Комисији за кадрове, избор и именовања Скупштине општине Титово Ужице у року од 15 дана од дана објављивања огласа.

Пријаве и предлози без доказа о испуњавању услова неће се разматрати. 300/1010

КОМИСИЈА ЗА КАДРОВЕ, ИЗБОР И ИМЕНОВАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПРИЈЕПОЉЕ, расписује конкурс за избор

— једног судије за прекршаје.

Поред општих услова предвиђених законом кандидат треба да испуњава и посебне услове прописане чл. 67. и 69. Закона о прекршајима („Службени гласник СР Србије“, бр. 6/79 и 41/81).

Уз пријаву кандидати су дужни да приложе оверен препис дипломе о завршеном факултету и оверен препис уверења о положеном правосудном испиту или испиту судије за прекршаје, уверење да нису под истрагом уверење о општој здравственој способности, као и биографију.

Молбе са одговарајућим доказима и биографијом подносе се Комисији за кадрове, избор и именовања Скупштине општине Пријепоље у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати. 300/1011

РАДНА ЗАЈЕДНИЦА ОПШТИНСКОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА УПРАВУ И УПРАВНО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ ОПШТИНЕ ИВАЊИЦА, расписује конкурс за попуњу радног места.

— шефа МК у Ерчегама.

Радни однос се заснива на неодређено време.

Услови:

— поред општих услова прописаних чланом 150. Закона о државној управи („Службени гласник СР Србије“, број 9/80), кандидати треба да испуњавају и посебне услове.
— завршен IV степен стручне спреме и положен стручни испит.

Ако се на конкурс не пријави нико од кандидата који испуњава посебне услове у погледу стручног испита изабраће се кандидат који испуњава услове из члана 162. став 1. Закона о државној управи.

Пријаве са доказима из члана 150. Закона о државној управи и доказима о школској спреми и положеном стручном испиту подносе се Радној заједници Општинског секретаријата за управу и управно-правне послове Општине Ивањица у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати. 300/1012

РАДНА ЗАЈЕДНИЦА ОПШТИНСКОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА У КРАЉЕВУ, расписује конкурс за пријем на одређено време у трајању од једне године.

— једног приправника са високом стручном спремом.

Поред општих услова предвиђених чланом 150. Закона о државној управи, кандидати треба да испуњавају посебан услов:

— завршен правни факултет.

Пријаве са крајом биографијом и потребним доказима о траженим условима достављају се Тужилаштву у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће бити разматране. 300/1013

КОМИСИЈА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПОЖАРЕВАЦ, објављује да ће Скупштина општине Пожаревац бирати

— једног судију за прекршаје (реизбор).

Кандидати треба да испуњавају услове из чл. 67. и 69. Закона о прекршајима („Службени гласник СРС“, број 6/79).

Позивају се заинтересовани кандидати да пријаву са опширним биографијом и одговарајућим документима о испуњавању законских услова доставе Комисији за избор и именовања Скупштине општине Пожаревац, Дринска 2, у року од 15 дана по објављивању. 300/1014

ПКБ РО „ИМЛЕК“ ООУР „ПКБ МЛЕКОСТИГ“ ПОЖАРЕВАЦ, на основу укључене потребе, Комисија за рад и радне односе ООУР „ПКБ Млекостиг“ на својој седници одржаној 12. новембра 1984. године расписује оглас

— за једног самосталног референта финансијске оперативе.

За ово радно место предвиђени су следећи услови:

— школска спрема: ВПС економиста или економски техничар,
— Степен стручне оспособљености: VI, IV.

Радно искуство: једна година на наведеним пословима.

Посебни услови: да није осуђиван по члану 511. ЗУР-а.

Некомплетна и непотпуна документација неће се разматрати.

Оглас остаје отворен 8 дана од дана објављивања.

Молбе са потпуном документацијом слати на адресу: ПКБ РО „ПКБ Имлек“ ООУР „ПКБ Млекостиг“ Ул. Буле Баковића б.б. 12000 Пожаревац. 300/1015

СЛУЖБА ДРУШТВЕНОГ КЊИГОВОДСТВА У СОЦИЈАЛИСТИЧКОЈ РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ — ФИЛИЈАЛА 64100 У ВРАЊУ, расписује конкурс за пријем радника за извршење послова и задатака на неодређено време, за рад у Пословници Бујановац

— благајник, 1 извршилац

Услови за извршење послова и задатака:

— средња — средња школа економског, финансијског или књиговодственог смера, гимназија или средња управна школа и 1 година праксе на благајничким пословима, или другим мање сложеним пословима у Служби или сличним пословима у радним и другим организацијама.

Поред предвиђених посебних услова, сваки кандидат мора да испуњава и следеће опште услове:

— да је држављанин СФРЈ,

— да није осуђиван за кривична дела против народа, државе, привреде, приватне и друштвене имовине и против службене дужности,

— да није под истрагом,

— да има општу и здравствену способност.

Конкурс остаје отворен 15 дана од дана објављивања.

Пријаве са кратком биографијом и доказима о испуњавању општих и посебних услова (сем доказа за опште услове под ал. 2. и 4), подносе се Служби друштвеног књиговодства — Филијали у Врању.

Непотпуне и неблаговремено поднете пријаве неће се разматрати. 300/1016

САВЕТ РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ВРХОВНОГ СУДА СРБИЈЕ, расписује конкурс за пријем

— два стручна сарадника, за рад у судском већу.

Поред општих услова кандидати треба да испуњавају и услове из члана 83. став 2. Закона о редовним судовима („Службени гласник СРС“, број 46/77)

Уз пријаву доставити кратку биографију са описом кретања у служби, оверен препис дипломе правног факултета и оверен препис сведочанства о положеном правосудном испиту.

Непотпуне пријаве неће се узимати у обзир.

Пријаве доставити на адресу: Врховни суд Србије, Београд, Немањина бр. 22—26 или лично предати секретару Суда, у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.

Одлука о избору донеће се у року од 15 дана од дана истека рока за подношење пријава.

Члан 180.

Ради остваривања и заштите својих самоуправних права, задругари и радници у задрузи, односно основној задружној организацији и основној организацији, имају право и дужност да остварују самоуправну радничку контролу непосредно, преко органа управљања и преко посебног органа самоуправне радничке контроле.

Начин остваривања самоуправне радничке контроле утврђује се самоуправним споразумом о удруживању у задругу.

Престанак својства задругара

Члан 181.

Својство задругара у задрузи престаје иступањем, искључењем или смрћу задругара.

Својство задругара престаје даном истека рока за иступање, даном доношења коначне одлуке о искључењу из задруге, односно даном смрти задругара.

Члан 182.

Задругар који жели иступити из задруге дужан је о томе да извести остале задругаре.

Рок за иступање из задруге, односно рок у коме је задругар дужан остати у задрузи после захтева за иступање, утврђује се самоуправним споразумом о удруживању.

Рок у коме задругар може иступити из задруге не може бити мањи од шест месеци од дана доношења захтева за иступање из задруге.

Члан 183.

Основни, односно поступак за искључење задругара из задруге утврђују се самоуправним споразумом о удруживању у задругу, односно статутом.

Члан 184.

Права и обавезе задругара коме то својство престаје утврђују се самоуправним споразумом о удруживању у задругу.

Престанак задруге

Члан 185.

Задруга престаје:

- 1) ако се број задругара смањи испод броја задругара потребног за оснивање задруге, а тај се број не повећа ни у року од године дана;
- 2) ако није у могућности да трајније испуњава своје обавезе које се подмирују из дохотка задруге;
- 3) ако се правоснажном судском пресудом утврди ништавост уписа задруге у судски регистар;
- 4) ако се према њој изрекне мере забране обављања делатности због тога што не испуњава законом прописане услове;
- 5) редовном ликвидацијом или стечајем;
- 6) удруживањем са другом задругом у једну задругу или организовањем више нових задруга.

Члан 186.

Сложена задруга престаје:

- 1) одлуком свих задругара удружених у сложу задругу;
- 2) престанком задруга које су се удружиле у сложу задругу.

Пословна сарадња са организацијама удруженог рада

Члан 187.

Радни људи који обављају делатност личним радом могу свој рад и средства рада удруживати са

радницима у организацијама удруженог рада у односима трајније или привремене пословне сарадње.

Члан 188.

Радни људи који свој рад, средства рада, односно друга средства, на која имају право својине удружују у односима трајније сарадње са организацијама удруженог рада, закључују са радницима у тој организацији самоуправни споразум о тој сарадњи, који уређују међусобна права обавезе и одговорности.

У односима из става 1. овог члана радни људи равноправно са радницима у организацији удруженог рада с којима остварују трајнију сарадњу управљају заједничким пословима, заједнички одлучују о заједнички оствареном дохотку и учествују у том дохотку према доприносу који су дали у стварању дохотка.

Члан 189.

Радни људи који удружују свој рад и средства, односно друга средства, у односима трајније сарадње са организацијама удруженог рада могу сами или са радницима те организације основати основну организацију коопераната у саставу те организације.

Основна организација коопераната има у начелу положај, права, обавезе и одговорности основне организације.

Кад радни људи непосредно удружују свој рад, средства рада, односно друга средства, у односима трајније сарадње са организацијом удруженог рада, та организација је дужна, ако за то постоје услови, да подстиче организовање основне организације коопераната.

Члан 190.

Радни људи из члана 188. став 1. овог закона могу у саставу сложене организације удруженог рада основати и радну организацију коопераната.

Кооперанти у радној организацији коопераната која у свом саставу нема основну организацију коопераната, имају положај, права, обавезе и одговорности коопераната у основној организацији коопераната.

Кооперанти у радној организацији коопераната, која у свом саставу има две или више основних организација коопераната, имају положај, права, обавезе и одговорности удружених радних људи у задрузи.

Члан 191.

Одлуку о организовању основне организације коопераната доносе радни људи који удружују свој рад и средства сами или заједно са радницима у организацији удруженог рада са којом остварују трајнију сарадњу.

На основу одлуке о организовању основне организације коопераната радни људи, сами или заједно са радницима из става 1. овог члана, закључују самоуправни споразум којим утврђују услове и начин удруживања, као и међусобна права, обавезе и одговорности.

Самоуправним споразумом из става 2. овог члана не може се искључити нити ограничити право других радних људи да под једнаким условима приступе основној организацији коопераната.

Члан 192.

У основној организацији коопераната коју заједно организују удружени радни људи и радници организације удруженог рада, удружени радни људи и радници равноправно одлучују о пословима од заједничког интереса, а нарочито о:

1) обиму и начину остваривања међусобне сарадње;

2) резултатима заједничког пословања;

3) распоређивању дохотка и чистог дохотка оствареног заједничким пословањем;

4) свим осталим битним питањима основне организације коопераната о којима у основним организацијама решавају радници на зборовима радника.

Начин равноправног одлучивања у основној организацији коопераната о питањима из става 1. овог члана уређује се самоуправним споразумом о удруживању.

Члан 193.

Део чистог дохотка основне организације коопераната припада удруженим радним људима, по основу права својине на средства рада, односно друга средства, која су удружили у складу са самоуправним споразумом и начелима која важе за учешће у заједничком дохотку, по основу удруживања друштвених средстава.

Чист доходак основне организације коопераната, после издвајања дела дохотка који припада удруженим радним људима у смислу става 1. овог члана, распоређује се као чист доходак других основних организација.

Члан 194.

Основна организација коопераната, коју су основали сами удружени радни људи, учествује у дохотку који заједнички оствари са другим основним организацијама у саставу организације удруженог рада са којом остварује трајнију сарадњу у складу са начелима која важе за учествовање у заједничком дохотку по основу удруживања друштвених средстава.

У основној организацији коопераната из става 1. овог члана односи у стицању дохотка и расподели чистог дохотка и други међусобни односи удружених радних људи уређују се у складу са начелима која важе за задруге.

Члан 195.

Ако не постоје услови за оснивање основне организације коопераната, организација удруженог рада може закључивати уговоре о трајнијој пословној сарадњи непосредно са радним људима који обављају делатност личним радом.

Радни човек који је закључио уговор са организацијом удруженог рада о трајнијој пословној сарадњи, у оквиру те сарадње учествује у управљању заједничким пословима, заједнички одлучује о заједнички оствареном дохотку и учествује у његовој расподели сразмерно свом доприносу у остваривању тог дохотка,

Члан 196.

Радни човек може привремено и без заједничког ризика остваривати сарадњу са организацијом удруженог рада.

У односима из става 1. овог члана радни човек остварује своја права у складу са самоуправним споразумом и статутом основне или друге организације удруженог рада са којом остварује привремену сарадњу.

У међусобним односима из става 1. овог члана радни човек и основна организација закључују уговор о сарадњи којим се уређују међусобна права и обавезе у погледу равноправног и заједничког одлучивања о пословима који су предмет сарадње и о другим међусобним односима.

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 197.

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара казниће се за привредни преступ задруга ако обавља делатност за коју није уписана у судски регистар (члан 157).

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у задрузи новчаном казном од 10.000—20.000 динара.

Члан 198.

Новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу управе ако:

1) у прописаном року не изда решење (члан 17. став 1, члан 18. став 3, члан 33. став 3. и члан 38);

2) не достави решење другом надлежном органу у прописаном року (члан 19, члан 25. став 3, члан 33. став 4, члан 36. и члан 76. став 3);

3) не изврши упис у регистар или не изда уверење о упису у регистар (члан 20. ст. 1. и 3).

Члан 199.

Новчаном казном од 10.000 до 60.000 динара казниће се за прекршај радни човек ако:

1) обавља делатност која није дозвољена овим законом (члан 2);

2) оснује више од једне самосталне радње (члан 5);

3) користи рад ученика супротно уговору (члан 10);

4) заснује радни однос а настави да води самосталну радњу, односно обављање делатности (члан 40. тачка 4);

5) обавља делатност туристичког водича супротно члану 90. овог закона;

6) не прими путника, односно ствар ради превоза (члан 100).

Новчаном казном из става 1. овог члана казниће се и лице које обавља делатност без одобрења надлежног органа.

За прекршаје из става 1. тач. 1, 2, 3, 4. и 5. и става 2. овог члана може се изрећи мера одузимања имовинске користи остварене извршењем прекршаја и заштитна мера одузимања предмета и производа којима је прекршај извршен.

За прекршај из става 1. тач. 2, 3. и 6. овог члана може се изрећи и мера одузимања одобрења за рад у трајању од шест месеци до две године.

Члан 200.

Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај радни човек ако:

1) отпочне са обављањем делатности личним радом пре подношења доказа о испуњавању услова или не поднесе пријаву надлежном општинском органу управе о промени пословног седишта у прописаном року или уз захтев за промену пословног седишта не поднесе решење о одобрењу обављања делатности личним радом или не пријави надлежном општинском органу управе почетак обављања делатности лично или преко овлашћеног лица или у прописаном року не достави обавештење о настављању са радом (члан 18. став 2, члан 24. став 2, члан 25. став 2, члан 28. и члан 35);

2) ако одобрено делатност обавља супротно одобрењу надлежног општинског органа управе (члан 26. став 3. и члан 27);

3) квалитетно и уредно не обавља делатност (члан 30);

4) без одобрења настави са обављањем делатности личним радом преко стручног пословође после прописаног рока (члан 42);

5) производе и предмете ставља у промет у пакованом стању без означења фирме и пословног седишта (члан 59);

6) користи допунски рад лица супротно одредбама чл. 60, 63, 66, 77, 85, 99, 113, 120. и 124. овог закона;

7) у промету антиквитетима поступа супротно одредбама чл. 108, 109. и 110. овог закона;

8) набавља робу супротно одредби члана 115. овог закона.

За прекршаје из става 1. тач. 2, 3, 4, 5. и 6. може се изрећи и мера одузимања одобрења за рад у трајању од шест месеци до две године.

За прекршаје из става 1. тач. 1, 2, 4. и 5. може се изрећи мера одузимања имовинске користи остварене извршењем прекршаја и заштитна мера одузимања предмета и производа којима је прекршај извршен.

Члан 201.

Новчаном казном од 5.000 до 30.000 динара казниће се одговорно лице у организацији удруженог рада и другој самоуправној организацији и заједници ако надлежном општинском органу управе не достави уговор (члан 80. став 5. и члан 90. став 3).

Члан 202.

Новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара казниће се радни човек ако:

1) наведе неистините податке у захтеву за одобрење обављања делатности (члан 16);

2) решење о привременом престанку рада не истакне на видном месту у самосталној радњи, односно пословном седишту (члан 37);

3) за време обављања делатности нема код себе, односно у возилу решење о одобрењу за вршење јавног превоза (члан 97. став 3);

4) не укључи таксиметар (члан 101. став 3).

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 203.

Лица која су стекла или им је признато средње образовање испуњавају услове за обављање делатности личним радом као лица са IV степеном стручне спреме предвиђеним одредбама овог закона.

Лица која су стекла основно образовање и стручну оспособленост квалификованог или висококвалификованог радника испуњавају услове за обављање делатности личним радом као и лица са III степеном стручне спреме предвиђеним одредбама овог закона.

Члан 204.

До 31. децембра 1989. године услове из члана 14. тачка 4. овог закона за обављање занатских делатности испуњава и лице:

1) коме је под условима и на начин одређен самоуправним општим актом у организацији удруженог рада или другој самоуправној организацији или заједници утврђена радна способност за обављање одговарајуће делатности;

2) које је радило у земљи или иностранству најмање пет година на пословима и задацима одговарајуће делатности;

3) које има завршену основну школу и положен испит по плану и програму који доноси Привредна комора Србије.

Члан 205.

Проверу радних способности лица из члана 204. тачка 3. овог закона врши васпитно-образовна организација.

Васпитно-образовна организација лицу које је на испиту доказало способност за обављање делатности личним радом предвиђене овим законом, издаје уверење.

Образац уверења прописале републички орган управе надлежан за послове образовања.

Самоуправна интересна заједница образовања основана за подручје региона, односно територију

града Београда, одређује васпитно-образовну организацију која може да утврђује радну способност за обављање делатности личним радом предвиђене овим законом.

Члан 206.

Радни људи којима је решењем одобрено обављање делатности по прописима који су важили до ступања на снагу овог закона могу да обављају те делатности у складу са одредбама овог закона.

Члан 207.

Радни људи који обављају делатности личним радом дужни су да своје пословање ускладе са одредбама овог закона у року од једне године од дана његовог ступања на снагу.

Члан 208.

Захтев за одобрење обављања делатности који је поднео грађанин до дана ступања на снагу овог закона, а није решен, решаваће се по одредбама овог закона.

Члан 209.

Скупштина општине ускладиће своје прописе, односно донети прописе, по одредбама овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 210.

До доношења прописа за чије су доношење овим законом овлашћени републички органи управе примењиваће се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са овим законом.

Надлежни републички органи дужни су да прописе, за чије су доношење овим законом овлашћени, донесу најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 211.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1) Закон о занатским радњама самосталних занатлија („Службени гласник СРС“, бр. 4/74, 14/77, 48/77, 58/81, 60/81 и 50/83);

2) Закон о занатским задругама („Службени гласник СРС“, број 24/77);

3) Закон о угоститељским делатностима и угоститељским услугама које врше радни људи („Службени гласник СРС“, бр. 4/74, 14/77, 51/77 и 58/81);

4) Закон о домаћој радиности („Службени гласник СРС“, бр. 11/70 и 6/78);

5) Одредбе чл. 32—49, члана 56, члана 57. тачка 1. и тач. 3—10 и члана 58. став 1. Закона о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник СРС“, бр. 49/74, 6/77, 1/80, 18/81 и 20/84);

6) Одредбе чл. 56—68, члана 78. тач. 16—20 и члана 79. Закона о унутрашњој пловидби („Службени гласник СРС“, бр. 27/77, 18/80 и 51/82);

7) Одредбе чл. 45—51. и чл. 73. и 74. Закона о промету робе („Службени гласник СРС“, бр. 27/77, 53/78, 58/81 и 5/83);

8) Одредбе чл. 16—21. и члана 30. тач. 2. и 3. Закона о прикупљању и коришћењу отпадака („Службени гласни СРС“, број 8/81);

9) Одредбе члана 2. став 2. и члана 13. Закона о условима вршења услуга туристичких водича и туристичких пратилаца („Службени гласник СРС“, број 10/78).

Члан 212.

Овај закон ступа на снагу тридесетог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

568

На основу члана 34. став 1. Закона о организацији републичке управе („Службени гласник СРС“, број 19/82).

Извршно веће Скупштине СР Србије, на седници одржаној 14. новембра 1984. године, донело је

О Д Л У К У

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ЛИЧНИМ ДОХОЦИМА РУКОВОДЕЋИХ РАДНИКА КОЈЕ ПОСТАВЉА ИЗВРШНО ВЕЋЕ СКУПШТИНЕ СР СРБИЈЕ

Члан 1.

У Одлуци о личним дохоцима руководећих радника које поставља Извршно веће Скупштине СР Србије („Службени гласник СРС“, бр. 27/82, 4/83 и 24/83), у члану 3. став 1. алинеја прва, мења се и гласи:

— „директор Дирекције за републичке робне резерве, директор Управе друштвених прихода, директор Управе за водопривреду и директор Управе за заједничке службе републичких органа — од 1230 до 1400 бодова.“

— У алинеји другој речи: „Директор Управе друштвених прихода, директор Управе за водопривреду, директор Управе за заједничке службе републичких органа“, бришу се.

— У алинеји трећој после речи: „управне организације“ додају се речи: „директор Управе за речни саобраћај и безбедност унутрашње пловидбе.“

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије.“

05 број 120-3253/203

У Београду, 14. новембра 1984. године

Извршно веће Скупштине Социјалистичке Републике Србије

Потпредседник,
Светозар Рикановић, с. р.

На основу члана 69. Закона о утврђивању и наплати пореза („Службени гласник СР Србије“, бр. 52/77, 5/78, 13/78, 46/78, 53/78, 42/80, 57/80, 24/82, 34/82. и 63/82).

Републички секретаријат за финансије — Управа друштвених прихода, утврђује

ИСПРАВКУ

ПРЕГЛЕДА ЗБИРНИХ СТОПА ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА ИЗ РАДНОГ ОДНОСА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК СР СРБИЈЕ“, БР. 3/84, 18/84, 29/84, 39/84 И 42/84).

У прегледу збирних стопа пореза и доприноса из личног дохотка из радног односа, врше се следеће исправке:

У колони 36. редни број 5. уместо: „6,55“, треба да стоји проценат: „8,25“, I свега (1—7) уместо: „14,46“, треба да стоји проценат: „16,16“, редни број 11. уместо: „4,05“, треба да стоји проценат: „4,48“, II свега (8—15) уместо: „7,58“, треба да стоји проценат: „8,01“, збирна стопа (I+II+III) уместо: „23,64“, треба да стоји проценат: „25,77“.

У колони 74. редни број 5. уместо: „8,70“, треба да стоји проценат: „10“, I свега (1—7) уместо: „18,92“, треба да стоји проценат: „20,22“, Збирна стопа (I+II+III) уместо: „32,99“, треба да стоји проценат: „34,29“.

У колони 124. редни број 4. уместо: „2,91“, треба да стоји проценат: „4,06“, I свега (1—9) уместо: „21,23“, треба да стоји проценат: „22,38“, редни број 11. уместо: „5,20“, треба да стоји проценат: „6,45“, II свега (8—15) уместо: „11,22“, треба да стоји проценат: „12,47“, збирна стопа (I+II+III) уместо: „34,26“, треба да стоји проценат: „36,66“.

У колони 125. редни број 4. уместо: „2,91“, треба да стоји проценат: „4,06“, I свега (1—7) уместо: „28,05“, треба да стоји проценат: „29,20“, редни број 11. уместо: „5,20“, треба да стоји проценат: „6,45“, II свега (8—15) уместо: „12,59“, треба да стоји проценат: „13,84“, збирна стопа (I+II+III) уместо: „45,45“, треба да стоји проценат: „47,85“.

У колони 199. I свега (1—7) уместо: „30,47“, треба да стоји проценат: „30,33“, збирна стопа (I+II+III) уместо: „43,28“, треба да стоји проценат: „43,14“.

Број 43-199/83-10
У Београду, 26. новембра 1984. године

Из Републичког секретаријата за финансије

АКТИ САМОУПРАВНИХ И ДРУГИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

У смислу члана 6. Закона о привременој забрани располагања делом друштвених средстава за исплаћивање личних доходака у 1984. години („Службени лист СФРЈ“, број 20/84).

Служба друштвеног књиговодства у Социјалистичкој Републици Србији — Централа у Београду утврдила је

ПРОЦЕНТЕ

РАСТА ИСПЛАЋЕНИХ АКОНТАЦИЈА ЧИСТИХ ЛИЧНИХ ДОХОДАКА У ДРУШТВЕНОМ СЕКТОРУ ЗА ТЕРИТОРИЈУ СР СРБИЈЕ ВАН ТЕРИТОРИЈЕ САП

1. Процент раста исплаћених аконтација чистих личних доходака у друштвеном сектору корисника друштвених средстава за период од 1. јануара до 30. септембра 1984. године у односу на исти

период из претходне године по члану 1. Закона износи 43,62%.

2. Процент раста исплаћених аконтација чистих личних доходака у друштвеном сектору за период од 1. октобра 1983. године до 30. септембра 1984. године у односу на исти период из претходне године по члану 4. Закона износи 43,12%.

Број 2349-034
У Београду, 23. новембра 1984. године

Служба друштвеног књиговодства у Социјалистичкој Републици Србији — Централа у Београду

Помоћник
генералног директора,
Живко Радић, с. р.

АКТИ МЕЂУОПШТИНСКИХ РЕГИОНАЛНИХ ЗАЈЕДНИЦА

На основу члана 55. Устава СР Србије, члана 8. Закона о противградној заштити („Сл. гласник СРС“, број 14/78) и чл. 5, 6, 11. и 16. Закона о изменама и допунама Закона о противградној заштити („Сл. гласник СРС“, број 53/83), основне организације удруженог рада које су регистроване за обављање пољопривредне производње, дораду, прераду и промет пољопривредних производа, земљорадничке задруге, основне задружне организације и основне организације коопераната, земљорадници и грађани — обвезници пореза из личног дохотка од пољопривредне делатности — преко месних заједница, као корисници услуга и организација која врши послове противградне заштите — Републички хидрометеоролошки завод СР Србије — као давалац услуга, закључују

САМОУПРАВНИ СПОРАЗУМ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА САМОУПРАВНОГ СПОРАЗУМА О ОСНИВАЊУ РЕГИОНАЛНЕ САМОУПРАВНЕ ИНТЕРЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПРОТИВГРАДНЕ ЗАШТИТЕ

Члан 1.

У Самоуправном споразуму о оснивању Регионалне самоуправне интересне заједнице противградне заштите за подручје међуопштинске регионалне заједнице Шумадије и Поморавља у Крагујевцу („Сл. гласник СРС“, број 14/79) мења се члан 32. и гласи:

„Организације удруженог рада које су регистроване за обављање пољопривредне производње, дораду, прераду и промет пољопривредних производа, земљорадничке задруге, основне задружне организације и основне организације коопераната, као и организација која врши послове противградне заштите — Републички хидрометеоролошки завод СР Србије — чланови Заједнице, удружују средства путем Самоуправног споразума о удруживању средстава за извршавање послова и задатака у области противградне заштите.“

Члан 2.

У члану 33. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Организација која врши послове противградне заштите као давалац услуга, средства за извршавање задатака и послова Заједнице обезбеђује из прихода које оствари пружањем услуга члановима Заједнице — корисницима услуга.“

Стопу доприноса из ст. 1. и 2. овог члана утврђује Скупштина Заједнице.“

Члан 3.

У члану 42. мења се став 1. и гласи:

„Скупштина се састоји од 53 делегата, чланова Заједнице, као корисника услуга и 5 делегата организације која врши послове противградне заштите — Републичког хидрометеоролошког завода СР Србије, као даваоца услуга.“

Члан 4.

После члана 47. додају се три нова члана који гласе:

„Члан 47а

У скупштини Заједнице делегати корисника услуга и делегати даваоца услуга равноправно одлучују о следећим питањима:

— о доношењу програма и планова противградне заштите и финансијског плана Заједнице,

— о утврђивању услова за вршење услуга противградне заштите даваоцу услуга од стране Заједнице,

— о изградњи, опремању и одржавању противградног система противградне заштите на подручју Заједнице.

Члан 47б

Када се у Скупштини Заједнице разматра и одлучује о питањима из претходног члана за пуноважно одлучивање потребно је присуство више од половине делегата, како даваоца, тако и корисника услуга.

Одлуке се доносе већином гласова присутних делегата даваоца услуга и већином гласова присутних делегата корисника услуга.

Члан 47в

У случају да о неком питању из члана 47а овог споразума не гласа потребна већина делегата, гласање се понавља још једанпут, када се може по потреби дати и пауза. Ако се у поновљеном гласању не донесе одлука, питање о коме је одлучивано одлаже се за наредну седницу Скупштине. Том приликом образује се заједничка комисија од једнаког броја чланова — делегата корисника и делегата даваоца услуга. Ова комисија припрема предлог за решење спорног питања.

Уколико се у заједничкој комисији не постигне сагласност или Скупштина Заједнице не усвоји предлог заједничке комисије, Скупштина Заједнице је дужна да без одлагања о томе обавести Скупштину МРЗ Шумадије и Поморавља.“

Члан 5.

У члану 51. мења се став 2. и гласи:

„Извршни одбор броји 13 чланова од којих два бира организација давалац услуга, а 11 бирају остали чланови Заједнице — корисници услуга.“

Члан 6.

У члану 57. додаје се тачка 6. која гласи:

„Републички хидрометеоролошки завод ... једног делегата.“

Члан 7.

Овај самоуправни споразум сматра се закљученим када га прихвати већина чланова Заједнице и потврди Скупштина Међуопштинске регионалне заједнице Шумадије и Поморавља.

Члан 8.

Самоуправни споразум биће објављен у „Службеном гласнику СР Србије“.

Број 03-169-84

У Крагујевцу, 8. новембра 1984. године

Скупштина Регионалне СИЗ противградне заштите Шумадије и Поморавља

Председник,
Живомир Јовичић, с. р.

На основу члана 50. Самоуправног споразума о оснивању Регионалне самоуправне интересне заједнице противградне заштите Региона Шумадије и Поморавља и члана 43. Статута Заједнице,

Скупштина Заједнице на седници од 8. новембра 1984. године донела је

СТАТУТАРНУ ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА СТАТУТА РЕГИОНАЛНЕ САМОУПРАВНЕ ИНТЕРЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПРОТИВГРАДНЕ ЗАШТИТЕ РЕГИОНА ШУМАДИЈЕ И ПОМОРАВЉА

Члан 1.

У члану 13. на крају после речи „месних заједница“ ставља се зарез и додаје следећи текст: „као и организација која врши послове противградне заштите — Републички хидрометеоролошки завод СР Србије.“

Члан 2.

Члан 16. мења се и гласи:

„Регионална самоуправни интересна заједница противградне заштите је облик удруживања средстава удруженог рада у области пољопривредне производње, дораде, прераде и промета пољопривредних производа, земљорадника и грађана обвезника пореза из личног дохотка од пољопривредне делатности, као и организације која врши послове противградне заштите — Републичког хидрометеоролошког завода СР Србије, на начелима узајамности и солидарности ради задовољавања заједничких потреба и интереса у погледу заштите од града.“

Члан 3.

Члан 28. мења се и гласи:

„Организације удруженог рада из области пољопривредне производње, дораде, прераде и промета пољопривредних производа, земљорадничке задруге, основне задружне организације и основне организације коопераната, као и организације које врше послове противградне заштите — Републички хидрометеоролошки завод СР Србије — чланови Заједнице, удружују средства путем Самоуправног споразума“.

Члан 4.

Члан 37. мења се и гласи:

„Скупштина се састоји од 53 делегата чланова Заједнице корисника услуга и 5 делегата организације која врши послове противградне заштите — Републичког хидрометеоролошког завода СР Србије, као даваоца услуга.“

Изборну јединицу за избор делегата корисника услуга у Скупштину Заједнице чини свака општина на подручју региона.“

Члан 5.

У члану 40. ставу 2. на крају после речи „месним заједницама“ уместо тачке ставља се зарез и додаје следећи текст: „као и организације која врши послове противградне заштите — Републичког хидрометеоролошког завода СР Србије“.

Члан 6.

После члана 44. додају се три нова члана који гласе:

„Члан 44а

У Скупштини Заједнице делегати корисника услуга и делегати даваоца услуга равноправно одлучују о следећим питањима:

— о доношењу програма и планова противградне заштите и финансијског плана Заједнице,

— о утврђивању услова за вршење услуга противградне заштите даваоцу услуга од стране Заједнице,

— о изградњи, опремању и одржавању противградног система противградне заштите на подручју заједнице.

Члан 44б

Када се у Скупштини Заједнице разматра и одлучује о питањима из претходног члана за пуноважно одлучивање потребно је присуство више од половине делегата како даваоца, тако и корисника услуга.

Одлуке се доносе већином гласова присутних делегата даваоца услуга и већином гласова присутних делегата корисника услуга.

Члан 44в

У случају да о неком питању из члана 44а ове одлуке не гласа потребна већина делегата, гласање се понавља још једанпут, када се може по потреби дати и пауза. Ако се у поновљеном гласању не донесе одлука, питање о коме је одлучивано одлаже се за наредну седницу Скупштине. Том приликом образује се заједничка комисија од једнаког броја чланова — делегата корисника услуга и делегата даваоца услуга. Ова комисија припрема предлог за решење спорног питања.

Уколико се у заједничкој комисији не постигне сагласност или Скупштина Заједнице не усвоји предлог заједничке комисије, Скупштина Заједнице је дужна да без одлагања о томе обавести Скупштину МРЗ Шумадије и Поморавља.“

Члан 7.

У члану 47. мења се став 4. и гласи: „Извршни одбор има 13 чланова.“

Члан 8.

У члану 52. мења се став 1. и гласи: „Одбор контроле има 6 чланова.“

Члан 9.

У члану 53. додаје се нова тачка 6. и гласи: „Републички хидрометеоролошки завод СР Србије једног делегата.“

Члан 10.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења.

Члан 11.

Одлука се објављује у „Службеном гласнику СР Србије“.

Број 03-169-84

У Крагујевцу, 8. новембра 1984. године

Председник Скупштине,
Живомир Јовичић, с. р.

277

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда, проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, др Вера Петрић, Радоштин Рајовић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 29. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укидају се одредбе чл. 20. и 25. Правилника о стамбеним односима ООУР „Пресерај“ из Прибоја, у саставу Фабрике аутомобила — Прибој, од 6. јула 1979. године.

2. Не прихвата се иницијатива за оцену законитости одредаба члана 5. Правилника наведеног у тачки 1.

Образложење

Уставни суд Југославије доставио је Уставном суду Србије, на основу члана 389. Устава СФРЈ, представку којом је тражена оцена уставности и законитости одредаба чл. 5, 20. и 25. наведеног Правилника.

Суд је утврдио да је оспореним одредбама члана 20. као један од критеријума за доделу стана посебно вреднован радни стаж остварен код доносиоца акта, бројем бодова који је одређен на основу стручне спреме радника. Одредбама члана 25. утврђен је број бодова који за сваку годину стажа припада раднику уколико је преко 15 година радио у Фабрици аутомобила Прибој. По оцени Суда, нису сагласне са Уставом одредбе самоуправног општег акта, којима се при вредновању радног стажа, као једног од критеријума за доделу стана, даје предност стажу стеченом као доносиоца акта. Овај свој став Суд је шире образложио у одлукама IV број 68/83, IV број 304/83 и IV број 756/83 које су објављене у „Службеном гласнику СРС“, број 15/84.

Суд је оценио да су одредбе члана 5. Правилника, којима се утврђује ко се сматра чланом породичног домаћинства радника, донете на основу и у оквиру овлашћења из члана 33. Закона о стамбеним односима.

Сагласно изложеном одлучено је као у изреци.

IV број 775/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

278

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, др Вера Петрић, Радоштин Рајовић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 29. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе тачке 2. члана 17. Правилника о решавању стамбених потреба радника Радне заједнице заједничке службе РО за аеродром-

ске услуге „Београд“ из Београда, од фебруара 1983. године.

Образложење

Представком је тражена оцена уставности одредаба тачке 2. члана 17. наведеног самоуправног општег акта.

Суд је утврдио да је оспореним одредбама вреднован радни стаж као критеријум за доделу стана, али је при том одређен већи број бодова за сваку годину стажа стеченог радом у РО за аеродромске услуге „Београд“ — у односу на стаж остварен ван ове РО.

Суд је оценио да овакво нормирање није сагласно са Уставом СР Србије. Овај свој став Суд је шире образложио у одлукама IV број 68/83, IV број 304/83 и IV број 756/83 („Службени гласник СРС“, број 15/84).

Сагласно изложеном одлучено је као у изреци.

IV број 452/84

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

279

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Најдан Пашић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, др Вера Петрић, Радоштин Рајовић, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 29. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 13. септембра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе члана 21. Самоуправног споразума о заједничким основама и мерилима за решавање стамбених потреба радника радних заједница органа управе, стручних служби Скупштине и посебних органа општине Нови Београд од децембра 1982. године.

Образложење

Представком је тражена оцена уставности одредаба члана 21. наведеног самоуправног општег акта.

Суд је утврдио да је оспореним одредбама вреднован радни стаж као критеријум за доделу стана, али је при том одређен већи број бодова за сваку годину стажа стеченог радом у органима управе општине Нови Београд у односу на стаж остварен у другим организацијама и заједницама.

Суд је оценио да овакво нормирање није сагласно са Уставом СР Србије. Овај свој став Суд је шире образложио у одлукама IV број 756/83, IV број 68/83 и IV број 304/83 („Службени гласник СРС“, број 15/84).

Сагласно изложеном одлучено је као у изреци.

IV број 620/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Најдан Пашић, с. р.

280

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда, проф. др Радослав Ратковић и судије: Симеон Затезало, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 25. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе члана 13. Самоуправног споразума о удруживању, усмеравању и употреби средстава за заједничке потребе радника Радне заједнице за послове осигурања транспорта и кредита у Пословници Београд, у Београду, Заједнице осигурања имовине и особа »CROATIA«, Загреб, од 2. априла 1982. године.

Образложење

Представком је иницирано покретање поступка за оцену законитости члана 13. наведеног Самоуправног споразума.

По мишљењу подносиоца представке, оваква „Јубиларна награда“ нема основа у Уставу СР Србије.

У оспореним одредбама члана 13. Самоуправног споразума предвиђена је јубиларна награда за сталност као право које се стиче након 10 година рада у представништву и иста се исплаћује за сваких следећих пет година рада. Награда износи просечни нето лични доходак радника остварен у претходној години односно просечан лични доходак радника остварен у Радној заједници у претходној години, уколико је то за радника повољније.

По оцени Суда, овакво регулисање у оспореним одредбама које утврђује јубиларну награду као право које радник аутоматски стиче када испуни одређене године стажа, без обзира на све друге околности у време доспелости тог права, у супротности је са чл. 19. и 126. Закона о удруженом раду. Овај свој став Суд је шире образложио у одлуци ИУ број 103/79 која је објављена у „Службеном гласнику СРС“, број 63/81.

ИУ број 246/82

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Радослав Ратковић, с. р.

281

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Радослав Ратковић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 18. априла 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе члана 14. Правилника о решавању стамбених потреба радника Грађевинског факултета у Нишу од 19. јуна 1979. године.

Образложење

Поводом иницијативе једног радника коју је овом Суду доставио Уставни суд Југославије у смислу члана 389. Устава СФРЈ, разматране су наведене одредбе Правилника из изреке и утврђено да оне предвиђају повољније вредновање радног стажа који је остварен радом на овом Факултету.

Повлазећи од разлога које је изложио у образложењима својих одлука ИУ број 68/83, ИУ број 756/83, ИУ 304/83 (објављене у „Службеном гласнику СРС“, број 15/84), Уставни суд Србије је утврдио несагласност наведених одредаба Правилника са Уставом СР Србије.

ИУ број 71/84

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Радослав Ратковић, с. р.

282

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Радослав Ратковић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 18. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

Укидају се одредбе члана 2. тачка 1. Одлуке о увођењу самодоприноса за подручје Месне заједнице Тупале, Општина Медвеђа („Службени гласник Јужноморавског региона“, број 29/82).

Образложење

Представком је тражена оцена законитости одредаба члана 2. тачка 1. наведене Одлуке о увођењу самодоприноса.

По мишљењу иницијатора, оспорене одредбе су незаконите, јер приликом одређивања висине обавезе није узета у обзир економска могућност грађана.

У одговору Месне заједнице наводи се да је самодопринос уведен у новцу у паушалном износу због тога што је такав начин убирања средстава најефикаснији и најбржи.

Одредбама члана 2. тачка 1. Одлуке предвиђено је да се самодопринос уводи у новцу у износу од 20.000 динара за две године односно по 10.000 динара годишње.

Одредбама чл. 10, 11. и 13. Закона о самодоприносу („Службени гласник СРС“, број 23/80) прописано је да су обвезници самодоприноса радни људи и грађани чије је пребивалиште на подручју на коме је уведен самодопринос који стичу приходе по било ком основу и то сразмерно својој економској снази. Из наведених законских одредаба проистиче да се не може уводити обавеза у новцу у истом фиксном износу за сваког обвезника, те је Суд одлучио као у изреци одлуке.

ИУ број 449/84

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Радослав Ратковић, с. р.

283

Уставни суд Србије у саставу: председник Суда проф. др Радослав Ратковић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и чл. 29. и 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 18. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укида се одредба тач. 3. члана 61. Правилника о решавању стамбених потреба радника ООУР „Грађење“ у саставу ГРО „Прогрес“ из Пирота, од 22. децембра 1982. године.

2. Не прихвата се иницијатива за оцену уставности и законитости одредаба тач. 1, 2, 4. и 5. члана 61. истог акта.

Образложење

Представком је тражена оцена уставности и законитости члана 61. наведеног Правилника.

Одредбама члана 61. Правилника предвиђено је да право на стан или кредит по основу солидарности радник основне организације стиче ако испуњава следеће услове:

1. да нема сопствени стан или зграду за одмор и опоравак;
2. да није власник возила;
3. да има најмање 5 година радног односа на територији општине управе градње;
4. да просек примања домаћинства не прелази примања у висини од 80% просечног личног дохотка у општини у претходној години;
5. да уплати сопствено учешће у висини од 15% од вредности стана.

Према одредбама члана 24. Устава СР Србије радници и други радни људи који под условима утврђеним законом удружују средства ради изградње станова за потребе одређених категорија радних људи и радника у оним организацијама удруженог рада које за ту сврху не располажу потребним средствима, одлучују о начину коришћења и располагања овим средствима, у складу са законом.

Према одредбама закона, о основама и мерилама за расподелу средстава солидарности одлучују радни људи удружени у самоуправну заједницу становања (члан 4. Закона о самоуправним интересним заједницама становања „Службени гласник СРС“, број 53/82) односно, самоуправним споразумом у оквиру самоуправне заједнице становања у општини утврђују се основи, мерила и стопа издвајања као и начин коришћења и располагања средствима намењеним за солидарну стамбену изградњу, односно друге потребе у области становања које се намирају по принципу солидарности (члан 11. Закона о финансирању стамбене изградње — „Службени гласник СРС“, број 8/81).

Ценећи услове предвиђене у члану 61. Правилника, Суд је, не оспоравајући право организације као даваоца стана да утврди и сопствене критеријуме за конкретну расподелу, нашао да је одредбом тачке 3. повређено право радника да равноправно и под једнаким условима остварују право из рада односно да заснивањем радног односа стичу сва права под једнаким условима. Супротно овом принципу одредбом тачке 3. члана 61. Правилника, уведено је ограничење — „дужина радног стажа на територији општине управе градње“.

Према томе, давалац стана на коришћење избором и вредновањем критеријума и мерила за утврђивање реда првенства тј. уређујући материјално-правне услове за расподелу изражава своја одређења у погледу редоследа решавања стамбених питања, а не може унапред елиминисати радника из учешћа у овој расподели (прописивањем процесних услова).

На основу изложеног Суд је одлучио као у изреци одлуке.

IУ број 458/84

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Радослав Ратковић, с. р.

284

Уставни суд Србије, у саставу: председник Суда, проф. др Радослав Ратковић и судије: Симеон Затезало, проф. др Павле Николић, др Вера Петрић, Радошин Рајовић, Душан Ружић, Ђурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 401. Устава СР Србије и члана 49. Закона о поступку пред Уставним судом Србије, на седници одржаној 25. октобра 1984. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Укида се:

- а) одредба члана 8. Самоуправног споразума о обезбеђивању и удруживању средстава за здравствену заштиту у Општинској самоуправној интересној заједници здравствене заштите Смедерево („Службени гласник СРС“, број 11/81) у делу који гласи: „и 650 динара по члану домаћинства“ и
- б) одредба члана 4. тачке 5. Одлуке Скупштине општине Смедерево о обезбеђивању средстава за општинске самоуправне интересне заједнице у случају када није закључен самоуправни споразум за обезбеђивање средстава тих заједница за 1982. годину („Службени гласник СРС“, број 6/82).

2. Не прихвата се иницијатива за оцену уставности и законитости члана 5. Одлуке Самоуправне интересне заједнице Подунавског региона о стопама доприноса за финансирање здравственог осигурања у 1979. години („Службени гласник СРС“, број 3/79) и члана 5. Одлуке Самоуправне интересне заједнице Подунавског региона о стопама доприноса за финансирање здравственог осигурања у 1980. години („Службени гласник СРС“, број 1/80 и 25/80).

Образложење

I. Представком једног земљорадника поднета је Уставном суду Србије иницијатива за оцену уставности и законитости аката наведених у изреци ове одлуке, и то у делу којим је уведен допринос за здравствено осигурање земљорадника. У иницијативи је наведено да је оспореним одредбама уведен ванредни допринос, за шта нема основа у закону.

У одговору Скупштине општине Смедерево истакнуто је да је поменути одредбама уведен редован допринос за здравствено осигурање земљорадника, на основу овлашћења из законских прописа.

II. Суд је утврдио следеће:

Од 1. јануара 1981. године на снази је режим финансирања здравствене заштите прописан Законом о здравственој заштити („Службени гласник СРС“, број 30/79). Одредбе чл. 56—62. овог закона, које уређују питање обезбеђивања и удруживања

средстава за здравствену заштиту, не садрже основ за увођење доприноса за здравствено осигурање земљорадника у фиксном износу по члану домаћинства.

На основу изнетог Суд је утврдио да су одредбе о увођењу доприноса за здравствено осигурање земљорадника за 1981. и 1982. годину у фиксном износу по члану домаћинства несагласне са законом, па је одлучио да исте укине.

Према одредбама члана 99. Закона о здравственом осигурању и обавезним видовима здравствене заштите становништва („Службени гласник СРС“, број 27/70, 50/70, 51/71, 8/72, 53/72, 15/74, 48/74 и 52/75) скупштине регионалних заједница здравственог осигурања биле су надлежне да утврђују стопе доприноса за здравствено осигурање. Чланом 91. истог закона предвиђено је да земљорадници плаћају две врсте доприноса за здравствено осигурање: допринос који се обрачунава применом прописаног процента на катастарски приход и допринос по члану домаћинства земљорадника, који се обрачунава у фиксном износу по сваком члану домаћинства осигураном по основу здравственог осигурања земљорадника. Овај режим био је на снази до краја 1980. године, сагласно члану 180. Закона о здравственој заштити.

На основу наведених законских овлашћења Скупштина Самоуправне интересне заједнице здравственог осигурања Подунавског региона донела је одлуке којима су уведени за 1979. и 1980. годину доприноси из члана 91. Закона о здравственом осигурању и обавезним видовима здравствене заштите становништва.

На основу изнетог Суд је оценио да је оспореним одредбама уведен редован допринос за финансирање здравственог осигурања земљорадника за 1979. и 1980. годину у складу са законским овлашћењима, те да је иницијатива у овом делу неоснована.

IY број 268/83

Председник
Уставног суда Србије,
проф. др Радослав Ратковић, с. р.

285

Уставни суд Србије, у саставу: председавајући судија Радошин Рајовић и судије: Симеон Затезало, Адем Лукај, проф. др Радослав Ратковић, Душан Ружић, Бурђе Сеничић и Миладин Шакић, на основу члана 85. Пословника Уставног суда Србије, на седници одржаној 11. октобра 1984. године, донео је

РЕШЕЊЕ

У Одлуци Уставног суда Србије IY број 687/81 од 5. јула 1984. године, после алинеје „е“, тачке 1. изреке, додаје се следећи став:

„Одредбе члана 13. став 2. Друштвеног договора о запошљавању у СР Србији, тачке 23. став 2. Друштвеног договора о запошљавању у Београду, члана 28. став 2. Друштвеног договора о запошљавању на подручју Подрињско-колубарске регионалне заједнице и члана 18. став 6. Друштвеног договора о запошљавању у Чачку, укидају се у делу који гласи:

„Одслужење, односно дослужење војног рока не сматра се прекидом у чекању на запослење али се односно време не урачунава у чекање на запослење“.

Образложење

Након објављивања утврђено је да је у Одлуци Уставног суда Србије IY број 687/81 од 5. јула 1984. године објављеној у „Службеном гласнику СРС“, број 35/84, грешком у изреци Одлуке изостало тачно прецизирање изреке у односу на одредбе које се укидају, па је стога донето решење као у диспозитиву.

IY број 687/81

Заменује председника
Уставног суда Србије
судија,
Радошин Рајовић, с. р.

Конкурсна комисија ће разматрати пријаве на јавној седници у присуству пријављених кандидата — по списку.

Све информације на телефон 656-665.
300/1017

РАДНИЧКИ САВЕТ ФАБРИКЕ ЗА ПЕРЕРАДУ ПЛАСТИЧНИХ МАСА „7. ЈУЛИ“ ПРЕШЕВО, Димитрија Тудовина број 5, расписује конкурс за именовање

— техничког директора.

Избор се врши за период од 4 године.

Кандидат треба да, поред општих, законом одређених услова испуњава и следеће посебне услове:

- да има VII/1 степен, високу стручну спрему (машински факултет),
- три године радног искуства у привредним организацијама на руководном месту,
- да је морално-политички подобан.

Кандидати су дужни да уз пријаву приложе доказе о испуњавању услова из конкурса и наведу податке о кретању у служби.

Стан није обезбеђен.

Лични доходак по Правилнику о распоређивању чистог доходака и расподела средстава за личне дохотке.

Пријаве са доказима о испуњавању конкурсних услова доставити на адресу: РО Фабрика за прераду пластичних маса „7. јули“ Прешево, са знаком: „За конкурс“, у року од 15 дана од дана објављивања конкурса. Неблаговремене и непотпуне пријаве неће се разматрати.

Одлучивање по поднетим пријавама извршиће се у року од 30 дана од дана закључивања конкурса.

О резултату конкурса кандидати ће бити обавештени у року од 30 дана по доношењу одлуке о извршеном избору.
300/1018

КОМИСИЈА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЧАЧАК, објављује да ће Скупштина општине Чачак бирати

— једног судију Општинског суда у Чачку (реизбор).

Услови:

- кандидати за судије Општинског суда треба да испуњавају услове из члана 55. Закона о редовним судовима („Сл. гласник СРС“, број 46/77).
- Позивају се радне организације и друге самоуправне организације и заједнице, друштвено-политичке организације и заједнице као и заинтересовани кандидати да поднесу пријаве, односно предлог и податке о кандидатима за избор судија Општинског суда у Чачку.

Пријаве се подносе Комисији за избор и именовања Скупштине општине Чачак у року од 15 дана по објављивању.

Уз пријаву приложити доказе о испуњавању услова. Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати.
300/1019

РАДНА ЗАЈЕДНИЦА УПРАВЕ ДРУШТВЕНИХ ПРИХОДА СО ВЛАСОТИНЦЕ, на основу одлуке Радне заједнице од 22. новембра 1984. године број 06-824/84 расписује конкурс за пријем — једног радника на одређено време на послове и задатке утврђивања друштвених прихода од обављања занатских и других привредних и професионалних делатности по стварном личном доходу.

Услови: поред општих услова прописаних чланом 150. Закона о државној управи („Сл. гласник СРС“, број 9/80), кандидат треба да има завршену вишу управну или вишу економску школу, положен стручни испит и две године радног искуства на одговарајућим пословима и задацима.

Пријаве са доказима о испуњавању услова конкурса, подносе се Конкурсној комисији Радне заједнице Управе друштвених прихода СО Власотинце у року од 8 дана од дана објављивања конкурса.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати.
300/1020

ИЗГУБЉЕНЕ ИСПРАВЕ

НИЖЕ НАВЕДЕНА ЛИЦА ОБЈАВЉУЈУ ДА СУ ИЗГУБИЛА СЛЕДЕЋЕ ЈАВНЕ ИСПРАВЕ, ПЕЧАТЕ, ШТАМБИЉЕ И КИТОВЕ:

— СВЕДОЧАНСТВА И ДИПЛОМЕ —

Јашари Ђемиле, Медвеђа, I разреда усмереног образовања.
Антанасковић Будимир, Корман, VIII разреда основне школе.
Стојковић Драган, Цеп, основне школе.
Наташа Васиљевић, Чачак, IV разреда и диплома.
Богојевић Милунка, Титово Ужице, III разреда и диплому угоститељско-туристичке школе.
Јовановић Надица, Светозарево, I и II разреда заједничких основа усмереног образовања.
Миловић Нада, Севојно, диплому средње економске школе.
Јовићевић Бранко, Ивањица, основне школе.
Петровић Драган, Ниш.
Стојић Јелена, Краљево, I, II и III разреда средње школе.
Брчевић Бојана, Краљево, I, II и III разреда средње школе.
Теићера Драгана, Краљево, I и II разреда усмереног образовања.
Стевановић Злата, Краљево, I и II разреда усмереног образовања.
Абазовић Мехдија, Нови Пазар.
Халиловић Мерсија, Нови Пазар, I и II разреда.
Јусуфовић Нермина, Нови Пазар, I и II разреда.
Чековић Менсур, Нови Пазар, I и II разреда.
Миловановић Слободан, Деспотовац, основне школе.
Календер Санија, Сјеница, диплому.
Тодоровић Миливоје, Лозница, VIII разреда основне школе.
Ђоровић Љилана, Чачак, I и II разреда.
Мемич Нејма, Сјеница, I разреда усмереног образовања.
Мемич Нејма, Сјеница, II и III разреда усмереног образовања.
Чукановић Задија, Сјеница, II разреда школе за КВ раднике.
Тодоровић Милка, Блаце, основне школе за одрасле.
Трифунковић Богомирка, Блаце.
Митровић Радосав, Прокупље, диплому школе за металостругара.

Мићановић Миланка, Крупањ, основне школе.
Павловић Дејан, Бор, I и II разреда усмереног образовања.
Ракић Љилана, Ниш, II разреда учитељске школе.
Батиловић Зајнепа, Тутин, диплому.
Аврамовић Драгољуб, Скепа, VIII разреда основне школе.
Јовановић Раде, Шабац, II и III разреда школе ученика у привреди.
Јовановић Миливоје, Шабац, I, II, III и IV разреда средње школе.
Патковић Драган, Шабац, диплому средње медицинске школе.
Поповић Петар, Шабац, III разреда.
Радојчић Драган, Шабац, III разреда.
Павловић Родољуб, Ресавица.
Милосављевић Александар, Рашка, I, II, III и IV разреда и диплому усмереног образовања.
Тасић Милан, Рибаре код Светозарева, VIII разреда основне школе.
Јевтић Миланка, Светозарево, основне школе.
Пуношевац, Верина, Брус, III разреда усмереног образовања.
Никитић Раде, Брус, диплому III степена занимање бравар монтер.
Росић Златија, Плещ, основне школе.
Манаревић Марко, Велика Плана, економске школе.
Потић Љилана, Краљево, I и II разреда.
Станковић Живота, Краљево, I и II разреда.
Лекић Александар, Краљево, I и II разреда.
Светлана Стевановић, Краљево, I, II и III разреда.
Ерчевић Бојана, Краљево, I, II и III разреда.
Михајловић Љилана, Шабац, I и II разреда медицинске школе.
Здравковић Славољуб, Власотинце, диплому гимназије.
Ненадовић Даница, Лозница, диплому гимназије.
Станковић Босилка, Вајина Башта.
Кукић Владимир, Лозница, I, II и III разреда усмереног образовања.
Ђукановић Мирјана, Лозница, основне школе.
Михајловић Злата, Приштина, III разреда.

Нишић Татјана, Крагујевац, I, II, III и IV разреда усм. образовања.
Ивановић Гордана, Барошевац, основне школе.
Кузмановић Живанка, Барошевац, IV разреда основне школе.
Савић Драгица, Власе, VIII разреда основне школе.
Петровић Миладин, Краљево, III и IV разреда и диплома туристичког техничара.
Остојић Светлана, Вршац, основне школе.
Свиђановић Милија, Вршци, основне школе.
Ђешировић Адем, Медвеђа, I и II разред усмереног образовања.
Стевановић Миладин, Осоница.
Дабић Владимир, Краљево, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
Ристић Олга, Краљево, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
Здравковић Марина, Краљево, I, II, III и IV разреда усм. образовања.
Шеровић Милутин, Крагујевац, II разреда усмереног образовања.
Огњановић Јованка, Блажево, IV разреда.
Стевовић Горан, Разбојна, диплому о степену стручне спреме.
Товитовић Раде, Шабац, I и II разред заједничких основа усмереног образовања.
Петровић Радомир, Шабац, економске школе.
Вујановић Миодраг, Липолист, I и II разреда заједничких основа усмереног образовања.
Ђурђевић Витомир, Шабац, I, II, III и IV разреда техничке школе.
Симић Славко, Шабац, о завршном испиту.
Перић Србијанка, Прокупље, основне школе.
Чотрић Драган, Лозница, VIII разреда основне школе.
Јандрић Мирсад, Нови Пазар, I и II разреда.
Мемич Нејма, Сјеница, диплому усмереног образовања и сведочанство IV разреда.
Вучић Драган, Сићево, VIII разреда основне школе.
Средојевић Радојка, Дуга Пољана, IV разреда.

- Спасић Драган, Велика Крсна, диплому школе за КВ раднике занимање електро механичар.
- Карличић Југослав, Сјеница, основне школе.
- Јекић Јусуф, Сјеница, I, II, III и IV разреда и диплому усмереног образовања.
- Зорнић Халил, Сјеница, диплому.
- Вајровић Реуф, Сјеница, основне школе.
- Шимрковић Садика, Сјеница, I, II, III и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Панић Амел, Сјеница, III и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Самарија Лидија, Крушевац, I разреда усмереног образовања.
- Вуковић Милан, Брус, I, II, III и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Јовановић Лидија, Брус, I, II, III и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Чаушевић Аднан, Нови Пазар, I, II, III и IV разреда гимназије.
- Ганић Сафет, Нови Пазар, III и IV разреда гимназије.
- Белић Јовица, Нови Пазар, и диплому.
- Чађеновић Ружа, Крагујевац, I, III и IV разреда средње економске школе у Новом Пазару.
- Говедарица Звездана, Титово Ужице, I, II, III и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Јелић Милан, Ивањица, I разреда усмереног образовања.
- Рајковић Добривоје, Прилике, I разреда усмереног образовања.
- Косовац Жељко, Краљево, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Рајковић Милка, Краљево, основне школе.
- Живаљевић Звонко, Краљево, I, II, III и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Кандић Ненад, Бор, III и IV разреда и диплому усмереног образовања.
- Кандић Предраг, Бор, III и IV разреда и диплому усмереног образовања.
- Ђурђевић Љубица, Шабац, IV разреда медицинске школе.
- Милевојевић Радослав, Алексинац, основне школе.
- Гидић Микрида, Нови Пазар, I и II разреда усмереног образовања.
- Вегановић Мулаз, Нови Пазар, диплому.
- Милојевић Љубица, Рашка, основне школе.
- Николић Новица, Островица, Сићево, основне школе.
- Обрадовић Гордан, Краљево, I и II разреда усмереног образовања.
- Пантелић Весна, Краљево, I и II разреда усмереног образовања.
- Ганић Сафет, Нови Пазар, I и II разреда усмереног образовања.
- Радошевић Горица, Параћин.
- Вујчић Слађана, Светозар, основне школе.
- Милошевић Драган, Бачевици.
- Чађановић Ружа, Крагујевац, VIII разреда основне школе.
- Стевић Милутин, Куршумлија.
- Орбовић Љиљана, Прокупље, III разреда усмереног образовања.
- Орбовић Љиљана, Прокупље, I, II и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Шашировић Зехра, Сјеница, I, II и III разреда усмереног образовања.
- Фицуљанин Јасминка, Сјеница, диплому и сведочанства I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Пешковић Шућро, Сјеница, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Пешковић Хајрудин, Сјеница, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Уљанин Исмет, Сјеница, I разреда усмереног образовања.
- Пешковић Изет, Сјеница, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Демировић Месуд, Сјеница, I, II и III разреда и диплому III степена стручне спреме.
- Џамовић Вилал, Угао, I, II, III разреда и диплому III степена стручне спреме.
- Ђукановић Ковиљка, IV разреда основне школе.
- Дашовић Славиша, Куршумлија, III и IV разреда и диплому средње школе.
- Шашировић Зехра, Сјеница, диплому.
- Шимрковић Садица, Сјеница, I, II, III и IV разреда и диплому.
- Николић Милка, Косјерић, III разреда усмереног образовања.
- Вакаревић Индира, Пријепоље, I и II разреда усмереног образовања.
- Фуртула Зорица, Сјеница, диплому.
- Симоновић Горан, Нови Пазар.
- Бровић Фикрет, Нови Пазар, III и IV разреда и диплому IV степена природно-техничке струке.
- Ратковић Верница, I и II разреда усмереног образовања.
- Балтић Јасмина, Нови Пазар, III и IV разреда усмереног образовања.
- Кораћ Сакил, Нови Пазар, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Јусеновић Агим, Соко Бања, I разреда усмереног образовања.
- Николић Дивна, Врњачка Бања, VIII разреда основне школе.
- Малевић Зоран, I и II разреда економске школе.
- Бегановић Енес, Пријепоље, диплому.
- Машинбеговић Данијел, Пријепоље.
- Јеврић Милован, Јадранска Лешница, IV разреда основне школе.
- Цонић Владимир, Власотинце, IV разреда гимназије.
- Стаменковић Љиљана, Власотинце, I, II и III разреда грађевинске техничке школе.
- Стојиљковић Милорад, Прокупље.
- Илић Љиљана, Прокупље, II разреда гимназије.
- Балтић Јасмина, Нови Пазар, I разреда усмереног образовања.
- Бровић Фикрет, Нови Пазар, I и II разреда усмереног образовања.
- Војиновић Слободан, Југобогдановац, основне школе.
- Мемид Азис, Сјеница, I, II, III и IV разреда и диплому IV степена стручне спреме.
- Стојић Слободан, Деспотовац, диплому.
- Тодоровић Милена, Љиг, основне школе.
- Марковић Оливера, Обреновац, диплому филозофског факултета.
- Јањић Велимир, Титово Ужице, основне школе.
- Мареновић Раденко, Слатина, основне школе.
- Ђокић Миљанија, Сијаринска Бања, основне школе.
- Славковић Бошко, Чачак, I и II разреда усмереног образовања.
- Мишовић Гордана, Чачак, I, II, III и IV разреда гимназије.
- Поповић Радика, Чачак, основне школе.
- Миловић Љиљана, Чачак, диплому гимназије.
- Мемидевић Милослав, Тишавац, I и II разреда усмереног образовања.
- Поповић Срећко, Рашка, I, II, III и IV разреда и диплому усмереног образовања.
- Балтић Јасмина, Нови Пазар, II разреда усмереног образовања.
- Каچار Суад, Нови Пазар, I разреда усмереног образовања.
- Стевановић Томислав, Светозарево, основне школе.
- Павловић Милица, Светозарево, основне школе.
- Хасановић Нино, Лозница, IV разреда усмереног образовања.
- Степанић Миливоје, I, II, III и IV разреда туристичко-угодитељске школе.
- Болданаовић Милан, Плещ, основне школе.
- Милевојевић Душица, Варварин.
- Радић Милеико, Крупањ, IV разреда.
- Николић Миланка, Богатић, I и II разреда усмереног образовања.
- Ђорђевић Душица, Зајечар, III и IV разреда и диплому медицинске школе.
- Цветковић Влада, Врње, I, II, III и IV разреда и диплому здравствено педијатријског смера.
- Ђорђевић Душица, Бор, I, II, III и IV разреда и диплому медицинске школе.
- Каракачанова Валентина, Соко Бања, I, II и III разреда усмереног образовања.
- Јовановић Нада, Бајина Башта.
- Ђосић Горан, Смедеревска Паланка, I разреда усмереног образовања.
- Павловић Гордана, Светозарево, IV разреда Педагошке академије.
- Петровић Владанка, Рибаре код Светозарева, VIII разреда основне школе.
- Павловић Драган, Сијерица, основне школе.
- Карличић Верослав, Доња Пољана, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Давидовић Дејан, Петловача, VIII разреда основне школе.
- Тутуновић Стеван, Лозница, I, II, III и IV разреда и диплому гимназије.
- Барошић Славко, Скакавци, диплому средње школе.
- Мајсторовић Лепосава, Каона, основне школе.
- Стевић Јасмина, Зајечар, I и II разреда усмереног образовања.
- Ђорђевић Раде, Звонце, VIII разреда основне школе.
- Павловић Биљана, Велика Плана.
- Грујић Милован, Драгинац, Трстеник, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Јаковљевић Горан, Краљево, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Милојевић Зоран, Краљево, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Ђирић Драган, Пирот, диплому.
- Милутиновић Микаило, Ивањица.
- Милевојевић Божидар, Врба.
- Грбић Драган, Краљево, основне школе.
- Јаковљевић Бранислав, Краљево, I, II, III и IV разреда усмереног образовања.
- Милковић Зорица, Власотинце, диплому гимназије.
- Павловић Верка, Љубовија, диплому снајдерског курса.
- Веселиновић Живадин, Шабац, I и II разреда средње економске школе.
- Ђорђевић Зоран, Врњачка Бања.
- Марковић Радика, Горња Коритница, I и II разреда усмереног образовања.
- Јовановић Радван, Бела Паланка, I и II разреда усмереног образовања.
- Варадијац Владимир, Бела Паланка, I и II разреда усмереног образовања.
- Цветковић Савица, Бела Паланка, I и II разреда усмереног образовања.
- Стојиљковић Милица, Прокупље, I, II и III разреда медицинске школе.
- Милојевић Стојка, Краљево, I, II, III и IV разреда и диплому усмереног образовања.
- Рамовић Кадрија, Нови Пазар, I, II и III разреда усмереног образовања.
- Минић Радослав, Крушевац, I и II разреда усмереног образовања.
- Никишић Лутвија, Сјеница, I разреда усмереног образовања.
- Ступљанин Фаик, Нови Пазар, VIII разреда основне школе.
- Симоновић-Илић Душица, Баточина.
- Никишић Лутвија, Сјеница, II разреда и диплому III степена стручне спреме.
- Шабароковић Муневира, Сјеница, I и II разреда и диплому усмереног образовања.
- Радуловић Драган, Породин, VIII разреда основне школе.
- Халиловић Есад, Нови Пазар, основне школе.
- Тодоровић Боривоје, Титово Ужице, I, II, III и IV разреда и диплому медицинске струке.
- Милановић Здравко, Сврљи, IV разреда.
- Мутаповић Милан, Чачак, I, II, III и IV разреда усмереног образовања и диплому IV степена стручне спреме.
- Јакшић Јованка, III и IV разреда усмереног образовања.
- Василић Милан, Чачак, I и II разреда школе ученика у привреди.
- Вујачиновић Милка, Краљево, III и IV разреда усмереног образовања.
- Терзић Олга, Младеновац, диплому школе ученика у привреди.
- Чугуровић Чедомир, основне школе.
- Илић Љиљана, Љуптен, основне школе.
- Веселиновић Живадинка, Шабац, III и IV разреда усмереног образовања и диплому преводилачке струке.
- Дуњић Војислава, Краљево, IV разреда усмереног образовања.
- Никишић Тађијана, Крагујевац, диплому IV степена стручне спреме.

Алексић Небојша, Врање, I, II и III разреда усмереног образовања.
 Бонџеровић Драги, Коброво, Кладово, I, II и III разреда школе за КВ раднике за занимање машинбравар.
 Вукајловић Ева, VIII разреда основне школе.
 Јовановић Светлана, Велика Плана, основне школе.
 Станишић Мирко, Младеновац, диплому.
 Пантелић Љубодраг, Титово Ужице, III године усмереног образовања.
 Величић Живорад, Каона, IV разреда основне школе.
 Мирчетић Живорад, Осипаоница, диплому трговачке школе.
 Исаковић Вучко, Ивањица, VIII разреда основне школе.
 Пантелић Љубодраг, Титово Ужице, диплому усмереног образовања.
 Пантелић Љубодраг, Титово Ужице, I, II и IV године усмереног образовања.
 Стаматовић Јелица, Трнавица, основне школе.
 Ивановић Стојадин, Ерзеће, VIII разреда основне школе.
 Глигорић Момчило, Шабац, диплому.
 Кнежевић Мирјана, Блаце, V и VI разреда основне школе.
 Стојић Симица, Прокупље.
 Стакић Миланка, Обреновац, диплому угоститељске школе.
 Николић Даница, Мала Моштаница, VIII разреда основне школе.
 Анђелић Драгољуб, Врање.
 Петровић Славко, Кусадак, основне школе.
 Веселиновић Тихомир, Светозарево.
 Катић Љбиљана, Лозница, IV разреда економске школе.
 Станић Слађана, VIII разреда основне школе.
 Гајић Радовоје, Крушевац, I, II и III године електротехничке школе.
 Маринковић Милена, Крагујевац, IV разреда.
 Цветковић Новица, Ђуприја, IV разреда основне школе.
 Гребовић Горица, Сјеница, VIII разреда основне школе.
 Тодоровић Ковиљка, Торник, Доња Оровица, основне школе.
 Петроновић Слађана, Партизани, VIII разреда основне школе.
 Ранковић Миладинка, Барошевац, основне школе.
 Дошљаковић Милутин, Ковачевац, основне школе.
 Петровић Миодраг, Крушар, основне школе.
 Средојевић Јовица, Сјеница, III степена машинске струке.
 Илић Томислав, Сјеница, диплому III степена машинске струке.
 Јеремић Драгица, Крушци, Зајача, VIII разреда основне школе.
 Мирковић Добрила, Прокупље, медицинске школе.
 Митровић Милош, Бања Ковиљача.
 Костић Бранка, Сврљиг, основне школе.
 Лазић Слободан, Сокобања, IV разреда основне школе за одрасле.
 Николић Зоран, Куршумлија.
 Влајић Славица, Куршумлија, IV разреда.

Мусић Сабахета, Дуга Пољана, основне школе.
 Чеперковић Бошко, Рудница, Рашка, основне школе.
 Ковачевић Здравко, Барајево.
 Маринковић Славица, Обреновац, III разреда основне школе.
 Рђивојевић Милан, Чачак, диплому гимназије.
 Петровић Слободан, Сврљиг, основне школе.
 Глигорић Драгица, Лозница.
 Прељић Борка, Нова Варош, основне школе.
 Поповић Вукосава, Доњи Милановац, I и II године заједничких основа усмереног образовања.
 Ненадовић Јован, Лозница, I, II, III и IV разреда гимназије и диплому.
 Милошевић Милица, Крушевац, I, II и III разреда угоститељске школе.
 Илић Славица, Краљево, VIII разреда основне школе.
 Токић Милица, Крушевац, I, II и III разреда угоститељске школе.
 Ерић Живко, Лешница, V разреда основне школе.
 Шуквић Зорица, Медвеђа, основне школе.
 Селевић Јасмина, Обреновац, VIII разреда основне школе.
 Стефановић Војимир, Обреновац, VIII разреда основне школе.
 Петровић Зоран, Узовница, VII разреда основне школе.
 Андријашевић Божидарка, Прокупље, основне школе за одрасле.
 Бутуровић Зоран, Медвеђа, диплому III степена стручне спреме.
 Гојић Драгослав, Луково, Сврљиг.
 Путник Даринка, Сврљиг, основне школе.
 Календер Енис, Сјеница, диплому III степена прехранбене струке.
 Стојић Слађана, Забрешје, диплому кројачког курса.
 Рајић Славољуб, Витошевац, II и IV године и диплому угоститељско туристичке школе.
 Салиховић Нермијан, Нови Пазар, основне школе.
 Аљевић Ахмети, Нови Пазар, диплому.
 Јањић Момчило, Шабац, IV разреда.
 Динић Драгомир, Светозарево, основне школе.
 Полић Миодраг, Узовница, VIII разреда основне школе.
 Миливојевић Сретен, Бачевци.
 Бушовић Мерсида, Нови Пазар, основне школе.
 Токић Славица, Сокобања, I разреда усмереног образовања.
 Бајрами Скендер, Сијаринска Бања, основне школе.
 Кољени Милоранка, Тутин, основне школе.
 Ђукић Горан, Лешница, основне школе.
 Радосављевић Драгица, Лозница, VIII разреда основне школе.
 Радосављевић Драгица, Лозница, I године гимназије.
 Нивић Драган, Лозница, VIII разреда основне школе.
 Обрадовић Нада, Горњи Милановац, IV разреда гимназије.

Агановић Тања, Пожега, диплому.
 Пејчић Јасмина, Височка Ржана, основне школе.
 Пајић Јордан, Мали Зворник, I и II разреда усмереног образовања.
 Стојановић Љбиљана, Обреновац, VI разреда основне школе.
 Илић Томислав, Сопот, мајсторску диплому.
 Радовановић Радница, Младеновац, сведочанства.
 Османовић Снежана, Тешпеце, основне школе.
 Ракић Радован, Куршумлија, диплому гимназије.
 Костић Борисав, Појате, основне школе.
 Токовић Србољуб, Жежевица, VIII разреда основне школе.
 Здравковић Томанија, Вишесело, IV разреда.
 Витошевић Ненад, Ратиково, Светозарево, VIII разреда основне школе.
 Нумановић Селман, Делимеђе, основне школе.
 Вельовић Светлана, Блаце, пољопривредне школе.
 Матић Мирко, Крупањ, основне школе за одрасле.
 Станчић Зоран, Љубовија, основне школе.
 Милојевић Јованка, Блажево, IV разреда основне школе.
 Анђелић Милутин, Брус, основне школе.
 Савић Радман, Брус, VIII разреда основне школе.
 Миловановић Небојша, I, II и III разреда школе за КВ раднике.
 Токалић Слободан, Краљево, IV разреда усмереног образовања.
 Вогуњанин Нермијан, Нови Пазар, IV разреда и сведочанство о завршном испиту.
 Павић Драган, Поповић, Раља, основне школе.
 Благојевић Радоје, Сићево, IV разреда основне школе.
 Миленковић Вера, Светозарево, V разреда основне школе.
 Петровић Милисав, Вајина Башта, IV разреда основне школе.
 Триповић Љубинко, Вајина Башта, VIII разреда основне школе.
 Тасић Драгица, Џигољ, основне школе.
 Павловић Миленко, Младеновац, основне школе.
 Благојевић Драган, Драгобраћа, I, II, III и IV разреда техничке школе.
 Николић Марина, Младеновац, I, II и III разреда текстилне техничке школе.
 Игњатовић Добрисавка, Црвена Река, VIII разреда основне школе.
 Алексић Небојша, Врање, I, II и III разреда усмереног образовања.
 Станковић Ивица, Пирот, I и II разреда.
 Степановић Владисав, Бадовинци, IV разреда основне школе.
 Јелсиковић Снежана, Зајечар, I и II разреда усмереног образовања.
 Лазовић-Гроза Мариора, Чачак, индекс Више економске школе у Београду.

САДРЖАЈ

Страна

Страна

567. Закон о обављању привредних делатности самосталним личним радом средствима у својини грађана — — — — 2113

568. Одлука о личним дохоцима руководећих радника које поставља Извршно веће Скупштине СР Србије — — — — 2130

Исправка Прегледа збирних стопа пореза и доприноса из личних доходака из радног односа — — — — 2130

Акти Уставног суда Србије

260. Одлука о укидању Друштвеног договора о основама и начину примењивања критеријума за образовање цена услуга превоза путника у општини Папраћин — — — — 2126/1

261. Одлука о укидању одредби Правилника о основама и мерилима за распоређивање чистог дохотка ООУР „Ниш“ из Ниша — — — — 2126/1

Страна	Страна
262. Одлука о укидању одредби Правилника о стамбеним односима Образовног центра „25. мај“ у Смедереву — — — 2126/II	279. Одлука о укидању одредби Самоуправног споразума о заједничким основама и мерилима за решавање стамбених потреба радника СО Нови Београд — — — 2126/IX
263. Одлука о укидању одредби Правилника о стамбеним односима ООУР „Електро-погон“, Севојно — — — — — 2126/II	280. Одлука о укидању одредби Самоуправног споразума о употреби средстава за заједничке потребе радника Заједнице осигурања имовине и особа „Кроација“, Загреб — — — — — 2126/X
264. Одлука о укидању одредби Правилника о решавању стамбених односа ООУР Аутомоторне опреме, Земун — — — — — 2126/III	281. Одлука о укидању одредби Правилника о решавању стамбених потреба радника Грађевинског факултета у Нишу — — — — — 2126/X
265. Одлука о укидању одредби Правилника о решавању стамбених односа Основне школе „Марија Бурсаћ“, Београд — — — — — 2126/III	282. Одлука о укидању Одлуке о увођењу смодоприноса за подручје месне заједнице Тупале, Општина Медвеђа — — — — — 2126/X
266. Одлука о укидању Одлуке о увођењу локалног самодоприноса села Ратаја, Општине Врање — — — — — 2126/IV	283. Одлука о укидању одредби Правилника о решавању стамбених потреба радника ООУР „Грејање“ из Пирота — — — — — 2126/XI
267. Одлука о утврђивању да нису биле у складу са законом за време свог важења одредбе Одлуке о искоришћавању грађевинског земљишта СО Крушевац — — — — — 2126/IV	284. Одлука о укидању одредби Самоуправног споразума о удруживању средстава за здравствену заштиту у СИЗ здравствене заштите Смедерево — — — — — 2126/XI
268. Одлука о укидању Одлуке о увођењу самодоприноса за изградњу две трафостанице у Горњим Брезовицама, Општина Крупањ — — — — — 2126/V	285. Решење о допуни Одлуке Уставног суда Србије — — — — — 2126/XII
269. Одлука о укидању одредби Правилника о додели станова РО „Електро-порцелан“ у Аранђеловцу — — — — — 2126/V	Акти самоуправних и других организација
270. Одлука о поништавању одредби Одлуке о завођењу месног самодоприноса за насељено место Бадњевац — — — — — 2126/V	Процент раста исплаћених аконтакција личних доходака у друштвеном сектору за територију СР Србије — — — — — 2130
271. Одлука о укидању одредби Правилника о решавању стамбених потреба радника РО „Градска чистоћа“ у Београду — — — — — 2126/VI	Акти међуопштинских регионалних заједница
272. Одлука о укидању Правилника о давању станова на коришћење СООР „Слобода“, Чачак — — — — — 2126/VI	Самоуправни споразум о изменама и допунама Самоуправног споразума о оснивању Регионалне СИЗ противградне заштите — — — — — 2131
273. Одлука о укидању Друштвеног договора о основама и мерилима за образовање цена и ценама комуналних услуга Општине Шабац — — — — — 2126/VII	Статутарна одлука о изменама и допунама Статута Регионалне СИЗ противградне заштите Региона Шумадије и Поморавља — — — — — 2132
274. Одлука о укидању одредби Друштвеног договора о условима и начину пружања услуга за образовање цена грејања за подручје града Шапца — — — — — 2126/VII	Акти општинских самоуправних интересних заједница
275. Одлука о поништавању Самоуправног споразума о заједничким основама и мерилима стицања и расподеле дохотка Радне заједнице стручне службе СИЗ Општине Уб — — — — — 2126/VIII	ВАЉЕВО
276. Одлука о укидању одредби Самоуправног споразума о решавању стамбених потреба радника ООУР Фабрика електропостројења из Рипња — — — — — 2126/VIII	Одлука о измени и допуни Одлуке о правима из области здравствене заштите — — — — — 2133
277. Одлука о укидању одредби Правилника о стамбеним односима ООУР „Пресерај“ из Прибоја — — — — — 2126/IX	КЛАДОВО
278. Одлука о укидању одредби Правилника о решавању стамбених потреба радника РО за аеродромске услуге „Београд“ из Београда — — — — — 2126/IX	Одлука о промени стопе доприноса из личног дохотка радника у удруженом раду ванпривреде — — — — — 2133
	ТОПОЛА
	Одлука о ослобађању плаћања доприноса из личног дохотка радника у 1984. години — — — — — 2134
	Одлука о ослобађању плаћања доприноса за запошљавање — — — — — 2134

Не подлеже плаћању пореза на промет према мишљењу Републичког секретаријата за културу број 413-845/77-92а од 22. јула 1977. године